

BIBELSK TRO

Fritt, uavhengig tidsskrift på evangelisk-luthersk grunn

5/2023
32. årgang

*Han sa til dem:
Høsten er stor, men arbeiderne få.
Be derfor høstens herre at han vil
drive arbeidere ut til sin høst!*

Luk 10,2

I dette nummeret:

- Angrep på Bibelens lære om mennesket, ekteskapet og kjernefamilien
- Israel 75 år
- Pride: Frihet eller slaveri?

PÅ BIBELENS Stiftelse GRUNN

utgir tidsskriftet Bibelsk Tro

Formål og grunnlag:

Stiftelsens formål er å framme bibeltro kristendomsforståelse etter Guds Ord på den evangelisk-lutherske bekjennelsesgrunn. Stiftelsen skal på det grunnlag som er nevnt nedenfor ved litterær virksomhet og på andre tjenlige måter hjelpe til å utbre bibelsk forkynnelse og lære, slik at evangeliet kan nå ut til menneskene og nådegavene få sin naturlige funksjon. Likedan vil en vurdere religiøse og åndelige strømninger, bevegelser, tidsaktuelle tanker, ideologier og tiltak i lys av Skriften.

Grunnlaget for stiftelsens virksomhet er den Hellige Skrift, forstått og brukt i lys av Bibelens eget Kristus-vitnesbyrd og Jesu og apostlenes skriftsyn, dvs. Skriftens vitnesbyrd om seg selv. Bibelen er Guds Hellige Ord, gitt ved den Hellige Ånds inspirasjon, troverdig og urokkelig, helt igjennom Guds Ord gitt i menneskelig språk.

Bibelens ord – slik det opprinnelig ble gitt – er uten feil og selvmotsigelser i alle sine uttalelser når det forstås i samsvar med dens egne forutsetninger. Skriftens ord må tolkes ved Skriften selv. Bibelen er Guds åpenbaringsord, gitt oss som veiledning til frelse og evig liv. Den er den eneste, sanne og fullt ut tilstrekkelige, klare og absolutte autoritet og norm i alle spørsmål som angår kristen tro, lære og liv.

Den evangelisk-lutherske lære som er nedfelt i Den norske kirkes bekjennelses-skrifter er i samsvar med Skriften og følgelig bekjennelsesgrunnlag for stiftelsens virksomhet. Sentralt i denne lære står overbevisningen om "Skriften alene", "rettferdiggjørelsen ved tro på Kristus alene" og den evangeliske kirkeforståelse som legger vekt på det alminnelige prestedømme og nådegavehusholdningen.

Styret:

Pensjonert lektor/cand. theol. Olav Hermod Kydland (formann), baker Erik Nordbø (nestformann), tømrer Jostein Vedøy og eiendomsmegler Edvard Jekteberg, pensjonert prosjektleder Livar Wetteland

Varamenn: Pensjonert adjunkt Gunnar Holth, IT-rådgiver Jostein Berre, Mangor Goa, avd. leder Olav Stokka,

Rådet:

Lektor/cand.theol. Eivind Gjerde, pensjonert lektor/cand. theol. Arvid Joramo, Sivilingeniør John Peder Samdal, pensjonert stålverksarbeider Kjell Magnor Kvalvåg, Controller Finn-Widar Knutzen, Lektor/sivilingeniør Kåre Nordpoll

Faste medarbeidere i Bibelsk Tro:

Forkynner Kjell Dahlene, pensjonert adjunkt Gunnar Holth, Controller Finn-Widar Knutzen, juridisk rådgiver Jan Endre Aasmundtveit, ekspeditør Immanuel Fuglsang (Danmark), pastor Henric Staxäng (Sverige), tømrer Eivind Ydstebø,

Angående Bibelsk Tro!

Det er anledning til å få Bibelsk Tro som pdf som vedlegg til e-mail. Dersom du ønsker det, vennligst oppgi ditt navn og adresse + din e-mailadresse til btpost@bibelsk-tro.no

**BIBELSK
TRO**

*Fritt, uavhengig tidsskrift
på evangelisk-luthersk
grunn*

Redaksjon:
Eivind Gjerde
Olav Hermod Kydland

**Redaksjons- og
ekspedisjonsadresse:**
Postboks 67, 4349 Bryne
olav.kydland@lyse.net

Internett:
www.bibelsk-tro.no
btpost@bibelsk-tro.no

Abonnement og gaver:
Persokkrossen 3
4046 Hafstrjond
Bankgiro: 3290.07.77786
Vipps: 538699
Dansk bankgiro: 7620 7543588
Kasserer: Edvard Jekteberg
Mobil: 959 21 195

Utkommer 6 ganger i året.

Årsabonnement:
Norge og Norden kr. 180,-
Til andre land kr. 210,-
Skoleungdom kr. 160,-

Bibelsk Tros kassetjeneste
Mobil: 905 49 821

*Redaksjonen er ansvarlig for alt
som kommer fram i lederspaltene.
Konkrete synspunkter forøvrig
står de respektive forfattere
ansvarlig for.*

*Red. deler nødvendigvis ikke alle
disse, men er ansvarlig for at
ikke noe bryter med stiftelsens
formål og grunnlag. Unntak fra
dette kan være ytringer i klipp-
og leserbrevspalten.*

*Ettertrykk kan skje ved
kildeangivelse.*

Layout: Jarle Goa

Trykk: Jærprint
Tlf: 952 99 844

Foto på forsiden:
ajs1980518
Pixabay

Angrep på Bibelens lære om mennesket, ekteskapet og kjernefamilien	
<i>Leder. Av Olav Hermod Kydland</i>	4
Med Jesus eg døydde	
<i>Sang. Av Daniel Whittle</i>	7
Stå ham i mot, faste i troen	
<i>Andakt. Av Øivind Andersen</i>	8
Syng om korset	
<i>Bokklipp. Av Hans Erik Nissen</i>	8
Vekkelse uten motstand	
<i>Aktuelt emne. Av Per Bergene Holm</i>	10
En evig nåde	
<i>Bokklipp. Av Carl Olof Rosenius</i>	11
Lov og evangeliet i anfeltelse	
<i>Bibelsk sjelesorg. Av Guttorm Raen</i>	12
Israel 75 år	
<i>Fokus på Israel. Av Jon Olav Østhus</i>	15
Bønn forbyr – et angrep på den kristne tro	
<i>Fra troens slagmark. Av Per Haakonsen</i>	21
Pride: Frihet eller slaveri?	
<i>Åndssituasjonen. Av Kjell Skartveit</i>	22
"Under nådens himmellys"	
<i>Bokmelding. Av Eivind Gjerde</i>	24
Uttalelser om Skriften	
<i>Bibeltillit. Av Flere forfattere</i>	25
Leve med Jesus	
<i>Bokklipp. Av Hans Erik Nissen</i>	26
Det Gud tilgir, glemmer han også	
<i>Bokklipp. Av Hans Edvard Wisløff</i>	26
Han lever nok ennu, den gamle av dage	
<i>Sang. Av Aage Samuelson</i>	27
Kjenn din besøkelsestid	
<i>Bokklipp. Av Carl Olof Rosenius</i>	28

Så takk og pris da, du store Gud,
ha takk for blodet, for blodet!
Takk, at du valgte min sjel til brud, ha takk for blodet!
Når jeg står hjemme i hvite klær, da skal jeg syng
som aldri her en takk for blodet, for blodet.

(Fredrik Wisløff. Sangboken nr. 255.)

Angrep på Bibelens lære om mennesket, ekteskapet og kjernefamilien

AV OLAV HERMOD KYDLAND

Bibelen lærer at vi er skapt i Guds bilde som mann og kvinne (1 Mos 1). Følgelig er det bare to kjønn. Det slår også vitenskapen fast.

Men i dag hevder noen at kjønn er en sosial konstruksjon. Derfor snakker en om flere kjønn. Man hevder at det kommer an på hva man føler seg som. Derfor kan en gutt som føler seg som en jente, forandre sitt juridiske kjønn når vedkommende er 16 år. Det samme kan en jente gjøre.

Men Guds ord slår fast at menneskene består av to kjønn, hankjønn og hunkjønn.

Mennesket er skapt som mann og kvinne for å leve i ekteskap. Ekteskapet er en pakt. Det er ifølge Guds ord, et monogamt og livslangt samliv mellom én mann og én kvinne. Det er en Guds skaperordning som gjelder så lenge denne verden består. Alle andre seksuelle forhold er imot Guds åpenbarte vilje, og utelukker enhver som lever i slike forhold og dem som holder med slike, fra Guds evige rike.

Forkastelse av Gud og hans lære

I dag er det sterke krefter som forkaster Bibelens lære om mennesket og ekteskapet.

Blant dem som har hatt mest innflytelse på dette området er kulturmarxistene (nymarxistene). De hater Gud og kristendommen og følgelig også Guds skapelsesordninger.

De har hele tida ønsket å framkalle en sosialistisk revolusjon ved så fort som mulig å underminere den judeo-kristne arven. Denne arven må tilintetgjøres for å få en ny samfunnsordning med nye frigjorte mennesker, hevdes det.

For å oppnå det anvendes "Den kritiske teori", som er en integrert del av kulturmarxismen.

Det er en ødeleggende kritikk av hoved-

elementene i Vestens kultur slik som kristendommen, kapitalismen, autoritet, familien, patriarkatet, hierarki, moral, normer, tradisjon, seksuell tilbakeholdenhet, lojalitet, patriotisme, nasjonalisme, arv, konvensjoner og konservatisme.

For å nå målsettingen, fremmes den mest negative og ødeleggende kritikk av ethvert område av livet med den hensikt å destabilisere samfunnet. Håpet er og har vært blant de ledende ideologene at deres politikk ville spre seg som et virus.

Timothy Matthews har i en artikkel kalt "The Frankfurt School Conspiracy to corrupt" skrevet om strategier for hvordan Vesten kan ødelegges. Han skriver blant annet at kulturmarxistene går inn for å undervise barn i homoseksualitet og legge stor vekt på å utnytte Freuds idé om panseksualisme. Det vil si at en søkte etter nytelse uavhengig av kjønn og identitet og nedbryte forskjellen mellom kjønnene. Videre la de stor vekt på å bryte ned de tradisjonelle relasjonene mellom kvinner og menn.

For å fremme sine mål, ville kulturmarxistene, ifølge Matthews (fritt oversatt):

- angripe fedrenes myndighet, nekte de spesifikke roller for far og mor, og nedbryte familiene sine rettigheter som primære pedagoger for sine barn.
- avskaffe forskjellen i utdanning for gutter og jenter.
- avskaffe alle former for mannlig dominans. Dermed adgang for kvinner i forsvaret.
- erklære at kvinner tilhører en 'undertrykt klasse' og menn som 'undertrykkere'.

I Norge hevdet allerede i 1920 årene professor Edvard Bull, nestformann i Ap, at

både moral og religion som kirken forkynte, støttet det bestående samfunn. Derfor måtte det bort sammen med det kapitalistiske samfunn. Skolen skulle gjøres sosialistisk, hevdet han. (Se Kjell J. Tveters artikkel i nr. 4/2023 av Bibelsk Tro: “100-årsmarkering for kampen mot kristen tro!”).

Tankebygningene bak FRI (Forening for kjønns- og seksualitetsmangfold) og Pride-bevegelsen

Disse kommer også fra kulturmarxismen. På sin nettside skriver FRI:

“FRI mener at det er berikende for alle å leve i et samfunn med et åpent syn på kjærlighet, kjønn, seksualitet og samlivsformer, og at mennesker fritt skal kunne velge hvordan de ønsker å leve sitt liv uten sanksjoner fra omgivelsene”.

Dette er et indirekte og avslørende angrep på Bibelens lære om ekteskap og seksualliv.

I Pride-toget i Oslo i år gikk representanter for forskjellige samfunnslag. Foran i toget gikk statsministeren, og flere statsråder og stortingspolitikere fulgte etter. Også representanter for Den norske kirke deltok. – Vi kan gjerne spørre om vi har fått en ny religion i Norge! Den er ikke i samsvar med Grunnlovens § 2, men mer i slekt med oldtidens religioner.

Innføring av kjønnsnøytral ekteskapslov

En viktig milepæl for angrepet på kristendommen var innføringen av samkjønnet “ekteskap”. Det ble vedtatt i 2008 og ble gjort gjeldende fra 1. januar 2009.

I Dagen av 08.11.08 skrev Nina Karin Mosen innlegget “Statens overgrep”:

”1. januar 2009 våkner alle ektepar i Norge opp til et nytt ekteskap. Vi blir tvangsgiftet i løpet av natten. Vi – den store majoritet på ca 1,6 millioner mennesker har ikke fri vilje lenger. Stortingsflertallet hever seg over demokratiets trivielle spilleregler, mens de snakket om likeverd. For gifte er det ikke laget overgangsregler.”

En konsekvens av denne loven er at far er blitt overflødig. Det er også et angrep på kjernefamilien, for et barn framkommet ved kunstig befruktning kan ikke ha både en far og en medmor, sier loven. Følgelig må far og hans ætt sjaltes ut for disse barna, og dermed går de glipp av å bli kjent med sin biologiske fars familie og ætt.

Den nye kjønnsnøytrale ekteskapsloven er en katastrofe for land og folk. Ved å vedta regjeringens forslag har også Stortingets flertall forkastet Den treenige Gud og hans livslover for menneskene.

Det vi er vitne til i dag, er en stat som tydelig viser totalitære tendenser. Biskop Bo Giertz sier: ”Så lenge staten erkjenner Guds autoritet, kan den aldri bli totalitær”

(”Kampen om retten”). Men nå ser det ut for at stortingsflertallet ikke erkjenner Guds autoritet lenger. Da er vi på vei til et totalitært samfunn hvor Staten vil herske på alle områder, også over sjelene hvor bare Gud skal herske. Men en stat som vil herske over sjelene på alle områder, er en antikristelig stat.

Ut fra en kristen synsvinkel, er det enda verre og skremmende at Den norske kirke også har anerkjent denne loven. Derfor vedtok Kirkemøtet 11. april 2016 å åpne for likekjønnede vigsel. Dnk har nå to likestilte syn på ekteskapet, det bibelske mellom én mann og én kvinne, og det “likekjønnede ekteskapet” som er vranglære ifølge Guds Ord.

Hvordan vil det gå med et samfunn som synder mot Herren?

Både GT og NT taler om at Gud dømmer både land og enkeltpersoner på grunn av synd og ulydighet.

I 1 Mos 6 og 7 tales det om syndfloden som Gud sendte over jorden på grunn av at jorden var fordervet og full av vold (1 Mos 6,11). I 1 Mos 19 leser vi at Gud ødela Sodoma og Gomorra på grunn av homoseksualitet og andre synder. I Judas brev vers 7 tales det om at disse to byene som drev hor og gikk etter fremmed-

kjød, nå ligger som eksempel og lider straffen i en evig ild.

Matt 25,31-46 taler om at alle folkeslag skal bli dømt. Ikke bare alle folkeslag skal bli dømt, men også hver person skal høste hva han eller hun har sådd (se Gal 6,7!).

Eksempler fra historien

Rev. Louis P. Sheldon har i sin bok: "The Agenda – The Homosexual Plan to change America" kommet med avslørende fakta om agendaen til de homoseksuelle i USA. Sheldon nevner eksempler fra historien, som en advarsel, om hvordan det har gått med en del kulturer.

Han nevner først boka: "Our Dance Has Turned to Death" (1979) av den kristne sosiolog Carl Wilson. Wilson hevdet at historien avslører at nasjoner forfaller og til slutt dør når seksuell umoral florerer. Dersom den tradisjonelle familien er vraket til fordel for gruppesex, homoseksualitet, urenhet og ukontrollert seksuell hedonisme, da kan ikke kulturelle normer overleve.

I sitt arbeid siterte også Wilson den britiske antropolog J. D. Unwin som i 1934 utgav boka: "Sex and Culture". Unwin forsket på historien til 86 forskjellige imperier og beskrev forfallet til et dusin av dem. Han presenterte noen sjokkerende fakta: Ingen nasjon som forkastet førektekapelig seksuell renhet og monogami i ekteskapet overlevde lenger enn en generasjon etter at det hadde omfavnet seksuell hedonisme.

Med andre ord: Førektekapelig sex og sex utenfor ekteskapet vil ødelegge enhver sivilisasjon. Antikkens Roma og Hellas er klassiske eksempler på dette. Mens derimot nasjoner som verdsatte tradisjonelle ekteskap og seksuell avholdenhet var kreative og produktive.

Den russiske sosiolog Pitirim Sorokin som forsket i dekadente kulturer, hevdet også at sunne samfunn kan bare overleve så lenge det er solide familier og den seksuelle aktiviteten er begrenset til ekteskapet.

Avslutningsvis vil jeg poengtere at vi i dag er vitne til en demonisk angrep på Guds

ordninger, Hans ypperste skapning, mennesket, ekteskapet mellom én mann og én kvinne og kjernefamilien hvor far erstattes med en medmor og barna, som er en gave fra Herren (se Salme 127,3!), blir gjort farløse og ikke får kontakt med sin fars slekt.

Men Guds ord slår fast at alle som forkaster Gud og hans livslover for menneskelivet vil stå ansvarlig for Gud, både her i tida og endelig på dommens dag. □

Bok:

"Levende forkynnelser eller tomme ord?"

av Dag Risdal

Boka koster kr 50 + porto.

Se bestillingsinfo på s. 31.

Med Jesus eg døydde

Av Daniel W. Whittle

1.

Med Jesus eg døydde på Golgata kors,
No eig eg livet han kjøpte åt oss!
Sist han meg ber i sin herlegdom inn,
Stund etter stund eg, min Frelsar, er din!

Kor:

Stund etter stund han i kjærleik meg ber,
Stund etter stund han sin nåde meg ter;
Sist han meg ber i sin herlegdom inn,
Stund etter stund eg, min Frelsar, er din.

3.

Aldri ein strid fyre sanning og ljøs,
Aldri ein storm der ei han er min los.
Fram får eg gå i hans heilage namn,
Stund etter stund har eg fred i hans famn.

4.

Aldri ei freisting der han ei er nær,
Aldri ei byrda som han ikkje ber,
Aldri ei naud som ei han tek på seg!
Stund etter stund har han omsorg for meg.

5.

Aldri ei klaga når noko er åt,
Aldri ei sorg eller sviande gråt,
Aldri ein fåre der han ei er med,
Stund etter stund til sitt folk ser han ned.

6.

Aldri ei vanmakt for stor for hans dåd,
Aldri ein sjukdom der han ei veit råd.
Stund etter stund, ja, i ve og i vel
Jesus er nær ved mi lengtande sjel!

(Samme melodi som sangen på nr. 323. Har jeg sorg som vil tynge mitt sinn.)

Stå ham imot, faste i troen!

AV ØIVIND ANDERSEN

”Stå ham imot, faste i troen!” 1 Pet 5,9

Hvordan får jeg seier over mine fristelser? Spørsmålet er alltid aktuelt, både fordi en kristen har det gamle mennesket i seg, og fordi han er utsatt for djevelens listige angrep. (Ef 6,11)

Vi som tror på Jesus, har to naturer i oss: Den nye, det gjenfødte sinn, det som er av Gud og som Gud. Men vi har fremdeles i oss kjødet – det gamle menneske – som er gudfiendtlig, og som stadig strider mot det nye sinn i oss. *”Kjødet begjærer imot Ånden og Ånden imot kjødet; disse står hverandre imot, så I ikke skal gjøre det I vil”*. Gal 5,17. Meningen er at vi gjennom denne kampen skal få seier over det gamle menneske.

Satan bruker vårt gamle menneske til å friste oss. *”Enhver fristes idet han dras og lokkes av sin egen lyst.”* Jak 1,14. Han frister oss også på utallige måter utenfra, gjennom andre mennesker og gjennom innskytelser i vårt hjerte.

Derfor er det i sannhet aktuelt å spørre om hvordan vi får seier!

Mange som bekjenner seg som kristne

i dag, ligger under for synder som er høyst utilbørlige for en kristen. Det kommer enten av at de i det hele tatt ikke kjemper alvorlig imot sin synd, eller av at de kjemper uærlig: De kjemper mot syndens utslag og følger, men ikke mot selve lysten til å synde. Slike kristne er i stor fare. De lever etter kjødet. Og *”dersom I lever etter kjødet, da skal I dø”*. Rom 8,13.

Det gjelder i sannhet å ta kampen opp og kjempe ærlig: ville selve synden med dens lyster til livs!

Skal denne kampen lykkes, må vi kjempe ved å ta vår tilflukt til Jesu seier!

Det nytter ikke å be Gud om kraft og gå og vente på en kraft som skal komme. Vår seier er vunnet av Jesus, og vi eier den i ham.

Den kamp som fører til seier, kalles i Guds ord: troens gode strid. (1 Tim 6,12) Ved at vi står djevelen imot, faste i troen, må han fly fra oss, og vi seirer over ham.

(“Ved kilden” 9. mars. Lunde forlag, Oslo 1977) □

Syng om korset

AV HANS ERIK NISSEN

Trangen til lovsang er god. Vi har uendelig mye å takke Gud for. Det gjelder vårt liv på jord, vår tjeneste i Guds rike, og det gjelder først og fremst frelsen i Jesus. Min sjel, lov Herren og glem ikke alle hans velgjerninger.

Likevel har den lovsangsbølge som vi opplever, flere sider. Mange av lovsangene synges på fengende melodier og har en veldig

enkel tekst. Andre er et slags utbrudd av lovord som gjentas gang på gang.

For lite av tanken

Det er farlig å lage en følelse og en stemning. Det skjer lett når vi legger opp til spesielle lovsangskvelder. Å synges det samme om igjen og om igjen opplever mange som et

følelsesmessig løft. Mange synger seg inn i en seiersrus. Men den varer så kort. Er det Guds ånd som er virksom, eller er det tale om noe rent sjelelig?

Legges til grunn for lovsang en interesse i en riktig konstatering av at vi har for lite av den, og uten egentlig å gjøre det klart for seg selv, griper en da til sjelelige midler for å produsere den?

Er det tilfelle, er vi på en farlig vei. Da blir vi truffet av Jesu ord: Det som er født av kjødet, er kjød, og det som er født av Ånden, er ånd.

Da har vår lovsang fortegn på vårt eget jeg: Jeg synger, jeg priser, jeg opphøyer, jeg tilber.

Nå trenger det ikke alltid være feil å si jeg. Det skjer ikke sjelden i Salmenes bok. Likevel er det stor forskjell mellom Davids salmer og mye av nåtidens lovsang. Det henger sammen med om lovsangen kommer.

Utenfra eller innenfra?

Hvor har lovsangen sin opprinnelse? Er det noe tillært og overtatt, eller er det født innenfra? Jeg kan ikke si meg fri for en urovekkende følelse av at postmodernismen også preger de troende. Postmodernismen er en kunstnerisk retning som har satt sitt preg på mangt og meget i vår tid. Overflaten gjøres til det egentlige. En ordner livet sitt for å bli sett. Livet leves på en scene under mer eller mindre beundrende blikk. Det spørres ikke etter et indre skjult liv. En tror det ikke eksisterer. Det finnes ikke indre verdier som er høyere enn andre på den blankpolerte overflaten. Det er det som tar seg ut som gir livet verdi.

Jeg lurer på om enhver kristen har en umiddelbar følelse av at kommer denne tidsånden til å prege oss, er vipå vei inn i den store tomheten? Da vil vi midt i våre tilstelninger overta den uhyggelige mangel på innhold og fylde som kjennetegner verden som sjelden før.

Hvor fødes den sanne lovsang?

Det skjer på Golgata ved korsets fot hos Jesus.

Det skjer når jeg ved Guds nåde får lov til å tro alle mine synders nådige forlatelse. Da ser jeg at jeg ved Guds nåde er kledd i frelse, og en dyp og varm glede fødes i hjertet. Tenk å være utkåret til å være Jesu brud. Kan det annet enn skape lovsang og takk i en fattig synders hjerte?

Ser vi på vekkelsens første slektsledd, så sang de ikke mange av de lovsanger vi synger i dag. De sang om blodet, de sang om korset, de sang om himlen. De gjorde det med jubel og fryd i hjerte og sinn.

Der er flere eksempler på at lovsangen dro de ikke-kristne. De hadde en sterk følelse av at de møtte noe som var ekte og de var ikke i tvil om hva det var som hadde skapt lovsangen. Det var tydelig av det som det ble sunget om.

En ny sang

Selv om du hører Jesus til, trenger du at frelsens rikdom igjen blir levende for deg. Vi skal ikke sette opp tidsplaner og tidsfrister for hvordan og hvor det skal skje. Men alt liv skal fornyes. Det gjelder også det åndelige. Guds nåde må bli levende for hjertet. Det skjer gjennom vekst. All vekst i Guds rike henger sammen med åpenbaring. Gud må gjennom Ordet og forkynnelsen gi meg en dypere åpenbaring av hvem jeg selv er. Da får jeg bruk for Jesus. Ham gir Gud meg gjennom sitt ord.

Det er kristenlivets dypeste og rikeste hemmelighet å leve i en fortsatt tilgang av Guds nåde. Jeg må inn i den salige undring. Det er helt ufattelig at jeg får lov til å være et Guds barn uforskyt av nåde. Jeg kan ikke tro det i egen kraft. Gud må gi meg troens gave. Han må peke på sin Sønn.

Hver gang det skjer, legger Gud en ny sang

**Bestill Bibelsk Tro
for 2023 og få
nr 5 og 6 for 2022**

i min munn. Og det gjelder ikke bare meg. Det gjelder også andre. På LMH (Luthersk Missionsforenings Højskole) får vi lov til å oppleve det innimellom. Når Gud trekker sløret til side og lar oss se inn i det fullbrakte, da er det ikke så mange av de nye sangene som virkelig uttrykker det som hjertene er fylt av. Derfor finner elevene frem noen av de gamle sangene. Ofte står det Lina Sandell eller C.O.Rosenius under dem. De tolker hjertets frigjøring og forløsning med presisjon og friskhet. Selv om de ikke står under avsnittet

om lovsanger i sangboken, griper det mitt hjerte både til å lytte til dem og syng dem.

Gud har åpnet våre øyne, vi har sett Sønnens herlighet, en herlighet som den enebåren Sønn har fra sin Far, full av nåde og sannhet. Den herlighet Gud har gitt Ham, den har Han gitt oss. Er det underlig at vi må ære, prise og opphøye ham?

(Fra boka “Mellem Liv & død”. Luthersk Missionsforenings Bibelskoles Elevforening, 2. opplag 2000. Oversatt til norsk) □

Vekkelse uten motstand

AV PER BERGENE HOLM

Da Jesus virket i Galilea samlet det seg store skarer om ham. Vi leser i Joh 6 at han mettet 5.000 på østsiden av Genesaretsjøen. Da han ble borte for dem, lette de etter ham hele natten.

De var positive til Jesus, de ville gjerne høre ham. Vi ville nok kalt det vekkelse. Men Jesus er ikke begeistret, for han vet at de søker ham på feil grunnlag. De søkte noe annet hos Jesus enn det han ville gi dem, og de søkte ikke Jesus som den han ville være for dem.

Det hele ender med en konfrontasjon som fører til at også mange av Jesu disipler trekker seg tilbake fra ham, bare noen få blir igjen. Jesus spør om også de vil gå bort.

Hugo Odeberg skriver: ”Det ser ut som om Jesus bevisst søkte å forhindre at han vant tilslutning og begeistring. På en brysk måte utfordret

han dem som viste tilløp til begeistring så grovt at de ble provosert til ustyrlig vrede. Men hva er det i Jesu ord som framkaller en slik vrede? Gjennomgående er det hans forkynnelse av den guddommelige sannheten.

Det går fra glede over Jesu ord til anstøt, parallelt med at tilhørerne går fra misforståelse av Jesu forkynnelse til klarhet over hva han virkelig sier. At tilhørerne begynner med å like ham betyr jo at de likte det han sa. De oppfattet det som på linje med deres egne synspunkter og ønsker. Hadde Jesus stanset ved dette, så ville de aldri fått møte den frigjørende sannheten. For sannheten innebærer en omveltning av deres nåværende innstilling. Så lenge de ville holde fast ved sitt eget ståsted, måtte sannheten vekke forargelse når de forsto den. Og ettersom de

Bibelsk Tro sin kassettjeneste

Det ligger nå 3000 taler av blant andre Øivind Andersen, Carl Fr. Wisløff med mange flere av de gamle gode forkynnerne for gratis nedlasting.

Også alle møtene på Skjæveland Misjonshus blir tatt opp og ligger der.

De ligger under “Nye taler” og “Talearkiv.”

sannheter det her er spørsmål om går dypt, må forargelsen bli desto mer skarp”.

Historiske vekkelser var gjerne forbundet med stor motstand. Forkynnere ble ikke sjelden anklaget for å ødelegge forsamlingene, da mange som gikk under kristenavnet kom i stor åndelig nød.

Gudmund Vinskei fortalte på et arbeidermøte i NLM om en slik vekkelse i hans ungdomstid. Mange ville ha forkynneren sendt fra bygda. Verden var kritisk, men kritikken og motstanden gikk langt inn i den kristne forsamling. Mon en slik forkynner ville fått fortsette i dag, undret Vinskei.

Når vi leser om vekkelser i dag, høres det sjelden om slike reaksjoner, det er bare samstemt jubel og begeistring. Kan det skyldes at det ikke er den bibelske sannheten om oss som syndere overfor den hellige Gud og ikke den sanne Jesus som blir forkynt?

Sannheten vekker alltid reaksjon, for den kolliderer med allmennreligiøsitet. Det gjør derimot ikke en Jesus og en nåde som er i samsvar med menneskets egen religiøsitet og forventning. □

En evig nåde

AV CARL OLOF ROSENIUS

”Men min miskunnhet vil jeg ikke ta ifra ham”
(Salme 89,24).

Du har begynt å leve med din frelser, og du ønsker oppriktig å være hans. Men likevel er du så full av synd, og forgår deg så ofte og så svært, at du synes at Herren er nødt til å slå hånden av deg. Du må komme i hu hva du kan vente deg av Herren for dine synder. Han sier det her.

Han vil hjemseke synden med ”ris og harde slag” innvendig i din samvittighet – og utvendig hvis ikke det første er nok. Men sin miskunnhet vil han ikke ta fra deg, for når det gjelder nåden, så er det Sønnen han har med å gjøre, og ikke deg. Nåden er uavhengig av din fromhet og kan derfor ikke tapes på grunn av din synd. Kunne den det, var den jo heller ingen nåde. Og når du erfarer sannheten av det han truer med – nemlig ris og plager, da kan du like fullt tro sannheten i hans løfter: at du får bo i en evig uavlatelig nåde.

Du må ikke misforstå ham når han hjemseker din synd med ris og plager, fordi du har syndet mot ham, og tro at han er vred på deg. Han har sagt det på forhånd at slik vil han gjøre, men uten å være vred på deg. Du må derfor vite som en avtalt sak mellom Gud og deg, at om du gjør

erfaringer både av synd og av straff, så står nåden likevel fast for evig – for Kristi skyld.

(Fra “Kristus – vår rettferdighet”.21.dag) □

Lov og evangeliet i anfektelse

AV GUTTORM RAEN

Den rammen som overskriften peker på, er ikke ment å gi en fullstendig oversikt over innholdet i Jobs bok. Men jeg tror den viser noen hovedpunkter. For hele boken handler jo om anfektelse, om hvordan Satan fikk lov til å prøven en som levde i nært samfunn med Herren.

Nettopp i forbindelse med anfektelse kommer det klart fram hva slags karakter forkynnelsen har. Og forskjellen mellom rett og gal åndelig veiledning er også et hovedtema i Jobs bok.

Vi kan samle det vi ønsker å peke på, i fire hovedpunkter.

1. Under anfektelse blandes lett lov og evangelium

Anfektelse kan både virke nedslående, og føre til at en prøver å rettferdiggjøre seg selv. I alminnelighet virker den ofte slik som Per Nordsletten har uttrykt det:

Når djevelen sier: du er ikke så at nåden i Kristus deg tilhøre må ...

Job var en mann som kjente evangeliet. Det ser vi ikke minst av de vitnesbyrd om gjenløseren som bryter fram midt under prøvelsen (se 16,19; 19,25-27).

Til å begynne med bar Job sin smerte rolig og ga uttrykk for full overgivelse til Herren (1,21; 2,2,10). Men da hans tre venner kom for å trøste og satte seg til i flere dager uten å finne ord, brast det for ham, slik at han begynner å klage over sin situasjon. Og over for vennenes forsøk på å veilede ham, sier han at de ikke forstår noe av hvordan han har det. For de har ingen trøst å gi til en som ikke makter noe av seg selv (sml. 6,11). Problemet for ham er at han kjenner det slik at Gud har vendt seg mot ham. Likevel beholder han, som vi nevnte, troen på at han har en frelser.

Men da vennene har gitt opp sine forsøk på å tale ham til rette, fortsetter Job å tale alene (kap. 27-31). Han har en hel del å si om Guds

visdom. Men etter hvert konsentrerer han seg mest om seg selv og sin situasjon (kap. 29-31). Han minnes hvordan han hadde det før, og den tjeneste han fikk stå i for sine medmennesker. Til slutt ender han opp med å framholde sine egne gjerninger overfor Gud (se 31,35-37).

Dette siste viser en annen side av anfektelsen enn den Nordsletten synger om. Det er ikke noen egentlig motsetning her. Job stilte også spørsmålet om han var forkastet på grunn av sine ungdoms synder (13,26). Men slike synder som han ble anklaget for av vennene, visste han at han ikke hadde gjort. Så kjentes det urettferdig at han som alltid hadde lagt vekt på det som var rett, skulle rammes så hardt av lidelse.

Vi kan på en måte si at første del av boken, midt i anfektelsen, dermed ender på dette stadium: Jeg har rett midt i min nød overfor Gud. Som vi vet, er dette ikke slutten på Jobs bok. Men på grunn av mye menneskelaget og falsk åndelig veiledning er det dessverre ikke så få som ikke kommer lenger. Vi må se litt på hva Jobs bok lærer oss om slik veiledning.

2. Fare for at veiledning kan bli lovisk

Jobs tre venner – Elifaz, Bilead og Sofar – kom for å trøste ham (2,11). Da Job begynner å klage over sin situasjon, forsøket de å veilede ham ut fra sine åndelige forutsetninger. I nesten tre runder fortsetter diskusjonen (kap. 3-26), inntil de gir opp å få ham til å følge deres råd. Vennenes forkynnelse var sikkert oppriktig og velment. Men Gud selv har sagt oss at disse brakte falsk åndelig veiledning (42,7-8).

Det er dette synspunktet vi må vurdere den ut fra. Og det kan lære oss mye når det gjelder å bedømme den forkynnelse som gis i dag til mennesker som er i åndelig nød. Det første som er karakteristisk for vennenes veiledning, er en tilsynelatende allsidighet de bygger på syner og åndelig erfaring (4,12 flg.), på moralske over-

veielser og observasjon av menneskers adferd (sml.4,8), og på tradisjoner og det mennesket ellers har funnet ut (sml. 8,10). Det ser endog ut til at de kommer med bibelhenvisninger (syndfloden og Sodoma, 22,16.20). Men det avgjørende må jo være innholdet i veiledningen.

For det andre legger vi merke til at de tar fram mange sannheter som hører med i rett åndelig veiledning. Det tales om Guds tukt (5,11), om omvendelse, glede i Gud, bønnhørelse og annet. Ikke minst Elifas ord i 22,21-30 blir av mange forstått som det rene evangelium. Men det er ikke det. Dette blir klart når vi legger merke til hva som er grunntonen i vennenes veiledning.

For når vi undersøker nøyere hva vennene understreker – og hva Job protesterer mot, ser vi at deres vektlegging er skjev, og at det er noe avgjørendesom mangler. Begge disse trekk kan hjelpe oss til å vurdere den forkynnelse vi hører.

Det tredje karakteristiske trekket – og dette viser at det er tale om en ren lovisk veiledning at vekten hele tiden ligger på hva Job selv skal gjøre. Han må selv komme til rette med sin situasjon, både ved å analysere den og ved å følge deres råd slik at han kan komme ut av den og begynne å fungere igjen både menneskelig og åndelig (sml. 4,5; 5,8; 8,5; 18,2).

Visst taler vennene om å få Guds hjelp til dette. Men Job selv må ta initiativet for at Gud skal hjelpe ham. I det såkalte ”evangeliske” avsnittet i kap. 22 er dette helt klart: *”Men du må få urett bort fra dine telt”* (v. 23).

Hvor skjebnesvangert dette er, blir enda tydeligere når vi – for det fjerde ser på hva som mangler i vennenes veiledning: De har ikke noe syn for det som Job vet og som også seinere kommer fram i Elihus taler, at Gud har gitt oss en forløser. Sagt med nytestamentlige uttrykk betyr det at de ikke kjenner ordet om korset.

Til sist bør vi legge merke til hvordan vennene taler om Gud. Han blir egentlig nokså upersonlig, og hans handlinger nokså mekaniske. Steller mennesker seg rett, vil de få

materielle velsignelser i verden, og gjør de ikke det, havner de i ulykke. At Gud virkelig er så mye større enn vi kan fatte, har de lite sans for. De snakker mye om Gud og åndelige saker, men det personlige samfunn med ham står i bakgrunnen.

Hvor aktuelt det er for oss i dag å ta lærdom av dette når det gjelder gal og rett forkynnelse, trenger vi vel ikke å si så mye om. Det er i alle fall ikke vanskelig å finne eksempler på både psykologisk og religiøs veiledning som har samme karakter som de tre vennenes.

3. Også i anfektelse må både lov og evangelium høres

I motsetning til dette må vi nå se litt på hva som er karakteristisk for sann forkynnelse. Det er hovedemnet i bokens andre hoveddel (fra kap. 32).

Før vi går nærmere inn på dette, kan det være på sin plass å si litt om et formelt tolkingsspørsmål som har stor betydning for forståelsen av Jobs bok. Etter at Job og vennene har sluttet å tale, opptrer det nemlig enda en person, Elihu, som taler både mot Job og mot vennene (32,1-5). Det mest vanlige er å sette ham på samme linje som de tre andre vennene, fordi han dømmer Job hardt. Men flere trekk taler imot dette. Han er ikke nevnt blant dem som Gud dømmer (42,7 flg.). Hans budskap er plassert sammen med Guds taler i bokens andre hoveddel (kap.32-41), adskilt fra diskusjonen mellom Job og vennene. Dessuten skiller innholdet i Elihus taler seg ut fra de tre vennenes på talemåter. Han møter også Job som likemann overfor Gud, uten å sette slike religiøse klasseskille som vennene hadde en tendens til (sml. 33,6-7).

Det må derfor være rettere å oppfatte Elihu som en sann forkynner, en som forbereder Jobs direkte møte med Gud.

Noe som er karakteristisk for Elihu, er at han klart forkynner både lov og evangelium.

NB! Husk å melde adresseforandring når du flytter!

For å begynne med det siste, ser vi at han i likhet med Job taler om frelse og en forløser (33,22-30). Han legger vekt på at det er Guds handling. (Når Elihu kaller frelseren for en "engel", tenkes det nok på den egentlige betydning av ordet, "budbærer". Det er tale om en person som er noe mye mer enn en engel i vanlig forstand.)

Men Elihu taler også lovens ord imot Job. Vi kan undres på hvorfor det var nødvendig. I virkeligheten må både lov og evangelium forkynnes, også i anfeltelse. Job hadde rett i at han ikke var en synder slik som de tre vennene mente han var. Men som vi har sett, rommer også anfeltelsen en fristelse til å begynne å bygge på noe av sitt eget, til selvmedlidenhet og å rettferdiggjøre seg selv. Ikke alt som den rettferdige sier og gjør i prøvelsens stund, er rett. Også i en slik situasjon viser den hellige Guds lov at et menneske ikke har noe å stille opp med overfor ham.

I tillegg til dette skal vi legge merke til at Elihus tale om synd har en helt annen karakter enn de tre vennenes. Elihu går mye dypere. Vennene la vekt på ytre gjerninger, Elihu taler om menneskets syndeforderv overfor Gud (sml. 34,8-13). Vi møter med andre ord en forkynnelse av loven som er i samsvar med Guds Ord, ikke loviske tanker.

Videre vet Elihu godt at den som lever i rett samfunn med Gud, ikke er syndfri i seg selv. Guds tukt er ikke først og fremst straff, men noe som skal bevare den rettferdige på den rette veien (36,7 flg.).

Derfor forkynner Elihu også klart både

evangeliets grunnvoll (33,23-24) og dets milde kall: *"Også når du sier at du ikke ser ham, så ser han nok din sak, og du må vente på ham"* (35,14: sml. også 36,16).

Til sist ser vi at Elihu taler mest om Guds storhet og makt (36,22 flg. + kap. 37), noe som peker videre på Guds tale da han møtte Job i stormen.

I Herrens taler til Job (kap. 38-41) møter vi igjen ikke bare evangeliet, men også loven.

Selve løsningen for Job lå ikke i at Herren forklarte ham alt som var gåtefullt. Nei, det var det at Herren talte til ham og tok seg av ham, som var hovedsaken. Sammenlignet med alt det som var diskutert tidligere, kan Herrens Ord synes nokså enkelt. Men det er et par hovedsaker som han ber Job tenke over, før han eventuelt kan si at han forstår alt like godt som Herren, og dermed har rett til å si at Gud ikke er rettferdig.

Det ene spørsmålet gjelder om han kjenner alle ting like godt som Skaperen (38,4 flg.). Det andre gjelder rettferdighet (40,3 flg.). Den som skal gjøre krav på rettferdighet, må ikke bare kjenne alle ting til bunns, men også ha makt til å gjennomføre sin rettferdige vilje fullt ut. Hvem andre enn Gud har det?

Her ser vi at Herren selv ved lovens tale stiller Job overfor seg selv og viser at et menneske ikke har noe å fare med overfor Gud.

Men Job fikk også møte evangeliet på nytt. Han erkjenner sin synd, og får møte Gud i nåde (42,1-6). Slik ser vi at sann forkynnelse kan kjennes på om den står i rett forhold til Gud og hans Ord.

INDIA-HJELP TIL BETELFORSAMLINGENE

Kan noen hjelpe oss med en skole og et hospital i Anantagiri-jungelen? 1200 analfabete barn, 40 stammer.

*Takk for gave på vipps 712003, bank 3030.38.96194,
send til: Jungel Aid BA India.*

Ingrid/Steinar Handeland, Heradvn. 484, 4462 Hovsherad.

4. Bare evangeliet kan gi sann trøst og hjelp

Avslutningen av Jobs anfeltelse var ikke som om vendereisen til en som sto utenfor samfunnet med Herren. Men han fikk et nytt møte med Herren, og en ny opplevelse av hva det virkelig kommer an på i forholdet til Gud.

Derfor var Jobs vitnesbyrd om Herren – også midt i anfeltelsen – et rett vitnesbyrd (sml. 42,7). Det vil ikke si at alle Jobs ord var veloverveide og syndfrie. Men hans vitnesbyrd om Guds storhet, og aller mest om forløseren (19,25) var rett. Ved Herrens tale fikk han se på nytt at det virkelig var dette han skulle få bo på

og holde seg til. Det er dette som holder i liv og død, Ikke noe annet.

Den loviske tale som de tre vennene kom med, var grunnleggende feil. Det er bare evangeliet om Guds nåde som kan sette mennesker inn i samfunn med Gud, og bevare dem der.

Derfor ser vi at Gud sier til vennene at nettopp Job skal være med og hjelpe dem til å bli frelst (42,8). Jobs bok hører til i den gammeltestamentlige sammenheng, så det er tale om dyreoffer. Men vi vet at de var forbilder på det fullkomne soningsoffer som Kristus brakte. □

Israel 75 år

AV JON OLAV ØSTHUS

---

1. Innledning

Israelerne er flinke til å feira sine ulike høgtids- og minnedagar. Eg har sjølv vore regelmessig i Israel dei siste 25 år – eg har nok tilbrakt ca 1,5 år av mitt liv i Israel. For tida har eg eit barnebarn som gjer teneste i IDF. Eg var i Israel i siste halvdel av april og fekk vera med på diverse sterke markeringar og feiringar

Yom Hashoah – minnedagen for alle ofra etter Holocaust (starta i januar 1943, men mest intenst frå medio april – medio mai 1943): 18 april 2023

Yom Hazikaron – minnedagen for dei falne: 25 april 2023

Yom Haatzmaut - uavhengighetsdagen: 26 april 2023

Alle desse dagane heng nøye saman – det går frå sorg, savn og tap og over i siger og jubel.

Den jødiske kalenderen er no i år 5783, dei ligg ganske mykje framfor oss også på det området!

Vidare hovedpunkt for denne talen: a) Historia som skapte Israel; b) Israel etter 1948; c) Status for 75-åringen, og d) Perspektiver og utfordringar for framtida – ref. Michael Orens siste bok ”2048”.

Eg har i hovedsak mest fokus på det jordiske og mindre på det åndelege i denne talen. Men det er heilt fundamentalt at landet og folket er Guds utvalgte folk og land.

5 Mos. 11,12: *”Det er eit land som Herren din Gud har omsut for. Herren, din Guds auga kviler på det, frå året byrgjar og til det tek ende.”* Det er her vårt fokus må vera som sanne Israelsvenner – på Abraham, Isak og Jakobs Gud – som gav oss Frelsaren – Jesus Kristus, den levande Guds Son. *”Frelsa kjem frå jødane”* – Joh 4,22. Det er difor eg står skulder ved skulder saman med Israel og jødane.

2. Historia som førte til opprettinga av staten Israel

Me feirer eigentleg ca 3875 års jubileet, for så lenge sidan er det at Gud oppretta si pakt med Abraham. Bibelen er jødane si historiebok for dei fyrste ca 2000 åra. Den var også prega av kamp og motstand, ein del oppturar og nedturar. Nehemja 4.2: *”Kan dei få liv i dei forbrente steinane som ligg i haugar?”* Det såg håplaut ut og det var lite hjelp å få frå andre. Men jødane som folk gav aldri opp håpet!

Etter at Jerusalem vart øydelagt i år 70 i tråd

med Jesu profeti, kom det nærare 2000 år prega av forfylgjing, drap, diskriminering, apartheid sett i system – inkl. Norge med Grunnloven av 1814 – me hadde tilsvarende paragrafar i Kristian den Vs norske lov av 1687. Det er eit ufråvikeleg faktum: Landa i Europa og Russland var dei som stort sett forfylgde jødane i denne perioden. Og mykje av dette skjedde i kristendommens namn – mange av kyrkjefedrene – inkl. Martin Luther – har blod på hendene pga sine antisemittiske haldningar. Det kulminerte med Holocaust under 2. verdskrig der 6 millionar jødar vart drepne av nazistanes demoniske styresmakter – godt assistert av medhjelparar over heile Europa – også i Norge. Israel vart fødd i kjølvatnet av oska frå Holocaust sine mordarovnar – samt det som etter mitt syn må kallast etnisk reinsing av jødar frå ei rekke arabiske land.

Men uansett kvar jødane måtte vera i diasporaen var dette ei fast bøn ved kvar påskefeiring og kvar markering av Yom Kippur – Den store forsoningsdagen: ”Neste år i Jerusalem!” Denne byen har ein heilt spesiell klang i dei fleste jødars øyrer. Og også i mange andres – som mine.

Mange jødar hadde lenge arbeid for at det burde opprettast ein eigen jødisk stat.

Den ungarsk/østerrikske journalisten Theodor Herzl var ei veldig sterk røyst og blir rekna som grunnleggaren av den moderne, politiske sionismen som ideologi. Han vart fødd i 1860 og døydde allereie i 1904 – men sette sterke spor. 14. februar 1896 publiserte han boka ”Der Judenstat”. Det var nasjonale interesser som dreiv han – ikkje religiøse eller sosiale krefter. Han skreiv m.a.:

”Palestina er vårt uforglemmelige historiske hjemland.....De jødene som vil det skal oppnå å få en egen stat. Vi skal til slutt leve som frie mennesker i vårt eget land og vi skal dø i fred i våre egne hjem. Verden vil bli satt fri ved vår frihet, beriket ved vår rikdom/formue, lovpriert ved vår storhet. Og uansett hva vi måtte klare å få til som er til vår egen fordel, vil det også på mektig og fordelaktig vis, tilflytte hele menneskeheten.”

Store ord! Men profetiske og sanne! I 1897

tok Herzl initiativet til den første jødiske verdenskongressen i Basel, Sveits. Etter dette skreiv han i dagboka si: ”I Basel etablerte (egentlig gjenopprettet) jeg den jødiske staten. Dersom jeg sa dette høyt i våre dager, ville jeg bli møtt med universell latter. Men kanskje om fem år, og i alle fall om femti år, vil alle forstå dette.” Året etter – i 1898 – reiste Herzl med tog frå Tel Aviv til Jerusalem – denne togbanen vart opna i 1892. Og i november 1947 kom FNs historiske delingsvedtak som førte til at Israel vart oppretta i 1948.

Det er ei anekdote om ein jøde som gjekk inn på eit reisebyrå i Wien – den syner kor desperat situasjonen var. Dette var like etter at Hitler hadde annektert Østerrike i 1938. ”Jøden spurte om om muligheten for å emigrere. Kvinnen bak skranken pekte med fingeren på en stor globus mens hun sa: ”Det er stengt for utvandring til Palestina, den amerikanske kvoten er allerede oppbrukt, det er meget vanskelig å få visum til England. Kina, Paraguay, Uruguay og Brasil krever økonomiske garantier, og Polen tillater ikke en gang jøder å reise inn igjen.” Da hun hadde vært rundt hele globusen med fingeren sa hun: ”Det var alt”. Jøden pekte da resignert på den store globusen og spurte: ”De har ikke en annen globus?”

Så kom FNs delingsvedtak 29.11.1947 som gav Israel nok ein juridisk knagg for at staten kunne bli gjenopprettet. (Her er fleire andre slike knaggar, men eg går ikkje inn på dei her – vil berre seia at Israels folkerettslege posisjon er langt betre enn me kan få inntrykk av i media.) FNs første generalsekretær nordmannen Trygve Lie spelte ei avgjerande rolle for å få gjennomført delingsvedtaket i november 1947.

Så kom 14 mai 1948 – då las David Ben Gurion opp Israels Uavhengighetserklæring i Kunstmuséet i Tel Aviv. MIFF oppsummerer erklæringa slik:

”Kjerneinnholdet er: Det jødiske folk ble født i Israel. Her ble deres åndelige, religiøse og politiske identitet formet. Den moderne staten Israel erklæres på bakgrunn av jødernes naturlige og historiske rett til landet, samt FNs

resolusjoner. Israel rekker en hånd i fred mot alle naboland.”

Staten vart til meir som frukt av ein idé – og kanskje framfor alt eit produkt av debatt. Kanskje det kan seiast at det var ordets makt, meir enn våpenmakt som skapte staten? Og den vart etablert berre 3 år etter at den hadde mista ca 1/3 av sin potensielle befolkning.

3. Israel 1948 - 2023

Hovedfokus i dei fyrste åra var eksistensiell – å overleva. Me veit korleis det gjekk – gong etter gong gjekk ei rekke av Israels naboland til krig mot landet – og tapte! Men prisen var svært høg. Sidan 1948 har meir enn 20000 jødiske soldatar vorte drepne i kamp. Går ein tilbake til 1880, som jødane ofte gjer, er talet på falne 28226. Det utgjer 4 dagar av antal drepne under heile Holocaust. (I Norge syrgjer me med rette over

alle uskuldige liv som gjekk tapt under terroren i Oslo og Utøya 22.07.11. Men for å setja det litt i perspektiv – Holocaust er som om me skulle ha ei Utøyatragedie kvar dag i 213 år.)

Og – berre i Uavhengighetskrigen som varte frå mai 1948 – mars 1949 vart ca 6,400 israelarar drepne – 2/3 av dei var soldatar. Totalt utgjer dette ca 1% av den israelske befolkningen på dette tidspunkt!

Under seksdagarskrigen i juni 1967 vart meir enn 20000 arabiske soldatar drepne og mindre enn 1000 frå Israel. Denne krigen var på mange vis ein milepæl – litt populært kan me kanskje seia at Israel då gjekk frå å vera David til å verta Goliat. Med ditto følger for sympatien i verdsopinionen. Men Jerusalem vart gjenforent, og Judea/Samaria frigjort – alt dette er bibelske kjerneområder. Og så blir Israel stadig vekk anklaga for å gjera desse kjerneområda altfor jødiske!

MIKKEL VIGILIUS

“Til mann og kvinne skapte ham dem.”

(1 Mos 1,27)

I vår tid blir særlig den bibelske lære om de to kjønn angrepet.

Der er ikke bare to kjønn sies det, men mange, og vi kan fritt velge å veksle mellom de mange muligheter.

Våre barn skal ikke lære at de har et bestemt kjønn. De skal lære at de fritt kan velge kjønn. Transkjønnede skal støttes når de velger at annet kjønn enn det kroppen tilsier.

Hvordan skal vi som kristne forholde oss til disse tanker?

Boka “Kampen om kønnet” belyser denne nye kjønnsideologien fra et bibelsk, biologisk og sjelesørgerisk perspektiv.

Målet er å gi hjelp til å glede seg over Bibelens lære om de to kjønn.

Cand. theol. Mikkel Vigilius, som er lærer ved LMs Høyskole, er forfatter av heftet.

Boka koster kr 130 + porto.

Se bestillingsinfo nederst på s. 31.

I tillegg fekk Israel kontroll over Golan, Gaza og Sinaihalvøya. Betydningen av seksdagarskrigen kan knapt nok overdrivast.

Så kom Yom Kippur-krigen i 1973 – då var det nære på at Israel tapte, men dei fekk etterkvart eit overtak nok ein gong. Fleire ”mindre” krigar kom seinare – ofte fordi Israel måtte ta eit oppgjær med terrorgrupper i nabolanda.

”Fredsavtalar” vart etterkvart inngått med Egypt (1979) og Jordan (1994). Så kom Abrahamavtalane frå 2020 – med ei slags normalisering av tilhøvet til Bahrein, UAE – og litt seinare Marokko og Sudan. Samarbeid – ikkje boikott – står sentralt her.

Parallellt med desse prosessane har det fleire gonger vorte prøvd såkalla ”land for fred” for å prøva å betra tilhøvet til palestinarabarane. Dei såkalla Oslo-avtalane står sentralt her. I grove trekk må det kunna seiast at desse avtalane har vore mislukka. Palestina-arabarane har fått land og Israel har fått terror.

Eg deltok sjølv i ein Jerusalemarsj tidlig på 2000-tallet. Då sprang ein jøde som stod på eit fortau bort til meg som bar på ein norsk flagg og synte meg eit stort papir der det stod skrive ”Judas”.

Eg sa at seksdagarskrigen var ein milepæl – det same må me kunne seia om regjeringsskiftet i 1977 då Menachem Begin vart statsminister. Begin var grunnleggjar av partiet Likud og den første ikkje-sosialistiske statsminister i Israel. No kom det reformer på rekkje og rad – både økonomisk (meir frie markeder) og politisk (fred med Egypt). Spørsmåla var: ”Kva kan me gjera betre? Kva treng me å forandra?” Landet gjekk inn i ein ny historisk fase med Begin. Folket og leiarane må marsjera i takt – det har me diverre sett ein del motsette døme på dei siste åra.

4. Status for 75-åringen

Det er i sanning ein sprek 75-åring me ser framfor oss i våre dagar. På mest alle områder er Israel nå sterkare enn dei har vore nokon gong sidan landet vart gjenoppretta. Det gjeld områder som økonomi, infrastruktur (veggar,

jernbane, bybane etc), vitenskap, innovasjon og nyskaping, teknologi, jordbruk, forsvar, medisin, vannforvaltning, energiforsyning (onshore og offshore) etc. – Israel er heilt i verdstoppen innafor desse områda og lista kunne vore laga mykje lengre. Eg kan også nemna at landet som opprinneleg var kjent for eksport av appelsiner nå er nettoimportør av appelsiner!

Israel har overlevd trass i svært dårlege odds. Israels første statsminister David Ben Gurion har uttalt at oddsa for at Israel skulle overleva Uavhengighetskrigen i 1948-49 var 1:40 – altså 2,5 %. Men dei overlevde! Og dei har overlevd alle andre krigar dei har blitt utsett for, sjølv om marginane fleire gonger har vore små. Kvifor har det alltid bikka Israels vei? Fordi dei er beskytta av Israels Gud! Amos 9,15: *”Eg vil planta dei i landet deira, og dei skal aldri meir verta rykte opp or landet sitt, det som eg har gjeve dei, seier Herren din Gud.”* Tarje Noraberg sa ein gong på sin vakre nynorsk: ”Den som ikkje ser Guds finger i det som har med Israel å gjera, må be om klarsyn.” Det er kloke ord som me alle bør leggja oss på minne.

Israels noverande statsminister, Benjamin Netanyahu, siterer ofte frå Bibelen i sine talar. Då han talte i FN i 2017 oppfordra han fyrst alle tilhøyrarane til å lesa regelmessig i Bibelen, slik han sjølv gjer. (Når hørde me Norges statsminister eller konge seie noko tilsvarande??) Deretter siterte han frå Jesaja 49,6: *”Så vil eg då gjera deg til eit ljøs for heidningefolka, så mi frelse må nå til enden av jorda.”*

Israel er på mange vis ei fyrlykt i eit kaotisk Midt-Austen og eit lys for heile verda. Og eg trur for visst at dette lyset vil forsterka seg endå meir i dagane som kjem. Kanskje nærmar me oss dagane profeten Sakarja nemner i kap 8 vers 23 av si bok: *”Så seier Herren, allhørs Gud: I dei dagane skal det henda at ti menn av alle tungemål hjå heidningefolka skal gripa fatt i kappefliken til ein jødisk mann og seia: Vi vil gå med dykk, for vi har høyrte at Gud er med dykk!”*

Dette siste kan kanskje nokre av Abraham-

avtalene i alle fall ha elementer av. Alle som vil sjå realistisk på situasjonen må jo erkjenne at Israel er ei suksesshistorie – trass i kaotiske tilhøve i mange av nabolanda og for så vidt også til ei viss grad internt i Israel.

Samstundes må me erkjenne at den politiske situasjonen i Israel dei siste åra har vore krevjande med nyvalg på rekke og rad – 5 stk sidan 2019 - fordi ulike regjeringskonstellasjonar ikkje lukkast. Valget i november i fjor gav eit klårt høgrefleirtal og ringreven Netanjahu danna ny regjering. Han er nå Israels lengstsitjande statsminister med meir enn 16 år i denne rolla – 1996 – 1999 og 2009 – 2021. samt frå slutten av 2022 og fram til no. Men han måtte i dei siste regjeringsforhandlingane gi ein del løfte til ytre høgre og dei ultraortodokse. Den noverande regjering er svært nasjonalistisk, som det er stor trong for. Men samstundes er det alltid fornuftig å ta litt omsyn til mindretallet (sjølv om venstresida i Israel er sterkt svekka) og leita etter fornuftige kompromiss i dei mest omstridde spørsmål. Det gjenstår å sjå kor lenge denne regjeringa vert sitjande. For det er ei sterk polarisering i israelsk politisk liv. Her er ofte store demonstrasjonar og motdemonstrasjonar. Dette er ok og teikn på eit levande demokrati, så lenge ingen tyr til vald. Og dette er jo også på mange vis eit internasjonalt fenomen – ref USA, UK, Frankrike etc.

Trass i alt dette – israelarane trivest i landet sitt. "Am Israel Chai!" Israels folk lever! Ein viktig grunn for dette er IDF – Israel Defence Forces. Israel er topp 5 i verda reint militært. IDF vart formelt etablert 31. mai 1948 og har vore heilt avgjerande for landets overleving. Formelt sett har landet ett års almen verneplikt (unntak for ein del ikkje-jødiske grupper og haredim); med unntak for emergency/nødsituasjonar. Og det har det vore kontinuerleg sidan 1948! Såleis har Israel vore i ein samanhangande krigstilstand i 75 år. Vernepliktstida er p.t. 2 år og 8 mnd for menn, 2 år for kvinner, kan også vera lenger dersom dei er kampsoldater. Før var det 3 år for menn og 1 år og 8 mnd for kvinner.

IDF står veldig sterkt i Israel, soldatar er ein del av dagleglivet – me ser dei overalt – ofte med våpen – i gatene, på buss og tog, på kafé etc. IDF har nok likevel vorte litt meir omdiskutert dei siste åra – også internt. Pensjonsalder for offiserar er 45 år – den må opp. Om lag 15% av forsvarsbudsjettet går til relativt generøse pensjonar – fleire gonger høgare enn andre offenleg tilsette i Israel. IDF's verdier er høgare enn mange andre lands hærar. Hovedoppgåva er: Forsvara landets eksistens, territorium og befolkning. Dette er prega av ei skikkeleg dugnadsånd. "Nå er det min tur!" Landet har ein hær som er klar til heltemodig innsats så snart behovet oppstår. Det er svært verdifullt – ref. Ukraina. Og dei brukar masse ressursar på forsvar – 5,17% av BNP i 2021 – Norge brukte 1,84%.

Eit anna viktig aspekt for Israel er fødselsraten. Den er skyhøgt over alle andre land i OECD-området – og det er ikkje berre arabarane og dei ortodokse som bidrar her, sjølv om desse gruppene er i ferd med å skapa ein demografikrise i landet. Høg fødselsrate er eit sterkt teikn på optimisme og tru på framtida. Israel har 15-dobla sin befolkning dei siste 75 år; me i Norge er framleis langt unna ei dobling i same perioden. Ein velkvalifisert og godt utdanna befolkning er eit dei største aktiva eit sivilisert land kan ha.

Borna blir svært tidleg lært opp til at

"Normløst"

"Hvordan radikal kjønnteori erobret Norge"

En bok av Kjell Skartveit

Boka koster kr 350 + porto.

Se annen kontaktinfo bakerst i bladet (s 31).

dei har ein jobb å gjera. Både i forsvaret og ellers. Dette har gitt ein sterk identitet med tilhøyrande kjensler for kva som tener til landets beste. "The power of belonging" – styrken i det å høyra til, står heilt sentralt. Det kan fort bli til eit kall. Og det kostar, men det er ofte verdt kostnaden. Eg høyrde ein seia nyleg: "Comfort is the enemy of identity" – Komfort er identitetens fiende. Det kan vera noko å tenkja på for oss velfødde nordmenn – mange har alt – men det er også alt me har, syng Ole Paus. Identitet seier noko om den du er, ikkje den du ynskjer å vera. Det er det som gjer livet meningsfylt, då må fokus vera på noko utanfor oss sjølv. Då eg var i Israel tidlegare dette året var eg på ei markering der 37 år gamle Tom frå Netanya vart intervjuet om terrorangrepet på Park Hotel i 2002. Tom mista store deler av slekta si under dette angrepet; m.a. foreldre (som begge var født av Holocaustoverlevande) og 3 besteforeldre. Men no er Tom gift og har 6 born – eldstemann er 7,5 år – og alle er kalla opp etter eit av desse terrorofra.

Israel vert ofte karakterisert som mosaikk. Det er ekstremt mange deler som på eit eller anna uforklarleg vis høver saman til eit heile. Me finn eit konglomerat av kulturar, språk – det er multietnisk, multireligiøst etc. Ca. halvparten av landet er ørken, men den minkar (eg har høyrte at Israel er det einaste landet med ørken kor ørkenen minkar). Landet har ei rekke verdensrekordar på ulike områder – og minst ein ny vert sett kvar dag – nemleg det stadig synkande Dødehavet! Israel må dog dela den rekorden med Jordan. Og me vonar at dei snart får kontroll med det synkande Dødehavsnivået.

5. Perspektiver og utfordringar for framtida – ref. Michael Oren og 2048

Som eg allerede har vore inne på - det manglar ikkje på utfordringar, både internt og eksternt. I samband med 75-årsjubiléet har politikaren og forfattaren Michael Oren gitt ut boka "2048 The rejuvenated state" - "2048 Den foryngede

staten." Den er gitt ut på engelsk, hebraisk og arabisk i same bok.

Strategisk tenking seier dette: Korleis ynskjer me at Israel skal vera på 100-årsdagen i 2048? Og, kva må me gjera no og framover for å koma dit me ynskjer å vera? Diverre er slik tenking mangelvare på mange plan i vår tid – dei nære ting får alt fokus. Men for Israel må dei ulike segmentene i mosaikken finna måtar å samarbeida på – til beste for fellesskapet. Fredeleg sameksistens kan synast urealistisk – men må likevel vera eit mål. Dei sterke tendenser til stat i staten (ein del arabiske miljø, beduinane og dei ultraortodokse (haredim) må på eit eller anna vis bli ein del av systemet.

Skule- og utdanningssystemet er gjennomgåande ikkje så godt som det var. Her må det reformer til. Særleg må ultraortodokse og beduinar trekkast meir inn i det vanlege skule-systemet.

Økonomisk har landet hatt stor framgang – men framgangen er veldig ujevnt fordelt. Store inntektsforskjeller – 20% av befolkningen betaler 92% av skatten og dette gapet er aukande. 1,5 millionar born lever under fattigdomsgrensa.

Ei juridisk reform er heilt nødvendig, måten høgsterettsdommarar blir utnevnt på er noko liknande ein finn i India og Thailand; men ingen vestlege land har eit slikt system. Over tid må høgsterett reflektera hovetrenden i nasjonalforsamlinga, det finn me ikkje i Israel. Dessutan må antal saker som blir handtert av høgsterett reduserast drastisk.

Blant haredi – dei ultraortodokse – lever 60% under fattigdomsgrensa; nokre av dei ynskjer å ha det slik for då er dei meir opne og forplikta på sine teologiske studier av toraen. Men reformer er på sikt nødvendig – dei må trekkjast inn i same livet som folk flest. Hvis ikkje kan det fort enda med ei form for nasjonalt sjølv-mord. Haredim er styrka dei siste åra, dei utgjer ein aukande del av folket, p.t. 13%.

Når ein grev litt djupare vil me sjå at

like-stilling mellom menn og kvinner har eit relativt langt stykke att i Israel, særleg i haredim og arabiske/muslimske/beduinske kretsar. Skandinavia er modellen for mange på dette feltet.

Eg vil gjerne stilla meg i rekka av gratulantar til Israel i samband med dette jubiléet. Det er med takk og undring me ser kva Israel og jødane har fått til på desse 75 åra. Eg trur det litt inn i framtida ligg nye og større

”milepælar” som ventar på å verta oppfylt, Eg har stor tru på Israel i dagane som ligg framfor – men eg har endå større tru på at Abrahams, Isaks og Jakobs Gud vil oppfylle alle løfter han har gjeve angående Landet og Folket.

(Tale på Tryggheim Skular 7. mai. 2023) □

Forbønn forbyes – et angrep på den kristne tro

AV PER HAAKONSEN

Regjeringen har nylig lagt frem et lovforslag som forbyr konverteringsterapi i Norge. I lovforslaget understrekes det at det blir ulovlig å bruke ”religiøst baserte metoder” for å påvirke personer til å endre legning. Med ”religiøst baserte metoder” nevnes eksplisitt forbønn og forsøk på helbredelse.

Misjonssambandets talsmann Espen Ottosen sier i en uttalelse til Dagen (19.6.) at vi som kristne har lite å frykte. ”Det vil overraske meg om ett eneste menneske vil bli domfelt med denne loven i løpet av de neste årene.” Det er å underkjenne betydningen av det som nå skjer.

Lovforslaget skal nå ut på høring før det blir gjeldende lov. Men det er ingen grunn til å tro at det eventuelt blir store endringer. I Stortinget er det et massivt flertall for å forby konverteringsterapi. Det inkluderer også Kristelig Folkeparti.

Men det gjelder å forstå hva som skjer. Skeive og seksuelle minoriteter lider ingen nød i dagens Norge. Deres sak har fått massiv oppslutning fra både høyre og venstresiden i norsk politikk. Prideparadene er et vitnesbyrd om dette.

Lovforslaget er i virkeligheten ikke noe annet enn et skjult angrep på kristne posisjoner. Det er et forsøk på å røke ut de konservative kristne - vi som er bibelkristne og ikke en del av woke-kulturen. For vi er de egentlige motstandere av det Nye Norge som nå stiger frem.

Mennesker som har problemer med sin egen kjønnsidentitet, har til alle tider søkt til kristne samfunn for å få hjelp. Det vil de selvsagt fortsette med. Hjelp har de fått i form av sjelesorg og forbønn. Slik hjelp kan nå bli lovstridig. I motsetning til Ottosens oppfatning vil kristne menigheter komme i konflikt med loven fra dag én.

Det å yte hjelp til mennesker som ber om det, er selvsagt en kristen plikt. Forbønn og helbredelse står sentralt i alle kristne menigheter. Et forbud mot slik hjelp er et direkte angrep på den kristne tro. Det vet alle politikere meget godt, og det er da også selve poenget med loven - å komme de kristne til livs.

Det gjelder å se det større bildet. Vi lever i et sekularisert samfunn. Før i tiden betød dette at man distanserte seg fra kirke og religiøs tro. Men det sekulariserte samfunn har etter hvert fått totalitære trekk. Nå skal hele samfunnet sekulariseres. Våre politikere vil bestemme både over troens innhold og form. Lov om konverteringsterapi er bare en begynnelse. I dag handler det om kjønnsidentitet, i morgen om noe annet.

I stedet for å berolige kristenfolket bør Misjonssambandet forberede kristenfolket på det som åpenbart ligger foran oss – kristendomsforfølgelse. Kristne hører hjemme på historiens skraphaug. Det er våre sekulariserte politikere enige om. □

Pride: Frihet eller slaveri?

AV KJELL SKARTVEIT

“Hør, Israel! Herren er vår Gud, Herren er én. Du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte og av hele din sjel og av all din makt. Disse ordene som jeg pålegger deg i dag, skal du bevare i ditt hjerte. Du skal gjenta dem for dine barn og snakke om dem når du sitter i ditt hus og når du går på veien, når du legger deg og når du står opp. Du skal binde dem om hånden som et tegn og ha dem på pannen som et merke. Du skal skrive dem på dørstolpene i huset ditt og på portene dine.” 5 Mos 6,4-9.

Vi er kommet til juni måned, og dermed også til det som er blitt festmåneden for Pride-bevegelsen. Det er ikke vanskelig å forstå at mange fortsatt ønsker å feire avkriminaliseringen av homofili, men dagens markeringer bærer bud om noe annet. Hva vi er vitne til, er en bevegelse som nekter å diskutere hva den egentlig står for, om dens mål er den friheten den sier den forfekter.

I 2006 vedtok LLH (dagens organisasjon FRI) at også transpersoner skulle inkluderes i organisasjonens engasjement. Det skjedde ikke uten debatt. Organisasjonen var splittet i synet på om skeiv teori skulle bli en del

av homobevegelsens teoretiske grunnlag. Forsker og styremedlem i LLH Heidi Eng gikk ut og sa at skeiv teori måtte få prege organisasjonen mer, at den måtte inkludere transseksuelle og andre skeive. Hun ville ha med ”dem som identifiserer seg med flytende kjønnskategorier og ikke føler seg vel med merkelappen ”homo” eller ”lesbisk”.

Kim Friele var en av motstanderne mot denne kursendringen. Hun mente det var et sidespor å bli for opptatt av teori og kjempet for å beholde kategoriene homofil, lesbisk og kjønn som meningsbærende begreper. Hun forstod at med skeiv teori forsvant grunnlaget for den tradisjonelle feminismen. Uten kjønnskategorier mistet de ikke bare muligheten for kjønnskvoltering som politisk virkemiddel, men også grunnlaget for homobevegelsens identitetspolitikk. Kim Friele gikk så langt at hun kalte skeiv teori for en intellektuell onani.

Som vi vet, tapte Kim Friele kampen om organisasjonen LLHs identitet. Det ble tilhengerne av skeiv teori som fikk makten over LLH, men ikke bare der. Hva vi har fått, er et samfunn bygget på en postmoderne

”DA GUD GREP INN”

”18 personer forteller sine vitnesbyrd”

En bok av Ove Eikje

Boka koster kr 100 + porto.

Se annen kontaktinfo bakerst i bladet (s 31).

virkelighetsforståelse som ikke bare handler om kjønn og seksualitet, men om hva vi i det hele tatt kan holde for å være sant. Det er en virkelighetsforståelse som har fått både politiske og teologiske konsekvenser.

Det er knapt noen som våger å drøfte de politiske konsekvensene av postmodernismens inntog i samfunnet. En av dem som har våget, er den britiske akademikeren Terry Eagleton. I et intervju med Klassekampen 1. juni sier han:

Jeg reagerte alltid på postmodernismens antirealisme, at det – for å si det i veldig, veldig grove riss – ikke finnes noe rett eller galt. Det er en farlig tendens nå, til å anse overbevisninger som noe dogmatisk. Vi ser en økende negativ reaksjon på overbevisninger, fordi folk tror, feilaktig, at det innebærer at man er dogmatisk. For noen år siden holdt jeg en forelesning i Dublin, og en kvinne innvendte at vi ikke burde snakke om at noens syn er ”sant” eller ”galt”. Og hvorfor ikke? Fordi det er en form for eksklusjon, og mantraet i postmodernismen er inkludering. Men jeg har skrevet til jeg er blå i fjeset om at inkludering ikke automatisk er et positivt begrep. Jeg vil da ikke inkludere Robert Murdoch i min lille sirkel av drikkekamerater.

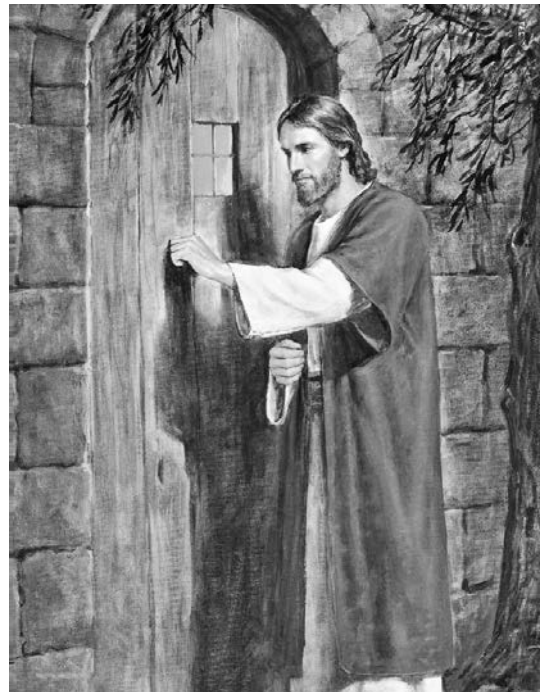
Det store paradokset er imidlertid at denne bevegelsen, som sier at vi ikke kan holde noe for sant eller galt, opphever alle normer knyttet til kjønn og seksualitet og inkluderer alt, undertrykker den offentlige debatten og leder samfunn inn i det totalitære. Vi skal nemlig ikke få lov til å være uenig med dem i deres gjennomførte relativisme. Deres påstand om at det ikke finnes noe som er sant eller galt, er blitt en ny sannhet, mer ekskluderende enn noen annen politisk retning siden kommunismen.

Tilhengerne av skeiv teori hevder innbitt at de ikke representerer en ideologisk bevegelse, kun en rettferdig kamp for grunnleggende menneskerettigheter og menneskeverd for en forfulgt minoritet. Men det er en merkelig ”frihetskamp” når den fører til at folk mister

jobben bare fordi de våger å si at det finnes noe så grunnleggende som kvinner og menn, at det ikke er mulig å være født i feil kropp og utsetter en forfatter som J.K. Rowling for en grenseløs hets og sosial ekskludering. Det er all grunn til å tro at Kim Friele ville støttet J.K. Rowling i hennes kamp for kvinnen.

Vi ser den samme utviklingen innenfor kirkesamfunn som tar en ”liberal” retning. I Den norske kirke sies det at det er rom for to syn på ekteskapet, men praksis viser at det ikke er lov å ha to syn på homofilt samliv. Skeiv teologi og normløsheten krever definisjonsretten over hva vi får kalle synd. Det er ikke lenger Gud man elsker, men seg selv og sine egne behov. De skeive er stolt over egen synd, og derfor feirer de også Pride.

Men sannhetens Gud lar seg ikke diktere eller tvinge til å inkludere alt hva mennesket ønsker. Jeg tror vi skal være glad for at han i sin hellighet ekskluderer synden, men elsker synderen. □

Bokmelding

AV EIVIND GJERDE

Olav Hermod Kydland:
UNDER NÅDENS HIMMELLYS
Pocketbok, 162 sider
Stiftelsen På Bibelens Grunn 2023

UNDER NÅDENS HIMMELLYS

Det er en stor glede for meg å få lov til å anmelde Olav Hermod Kydlands bok – Under nådens himmellys. For å si det med en gang! Dette er en meget god, oppbyggelig og opplysende bok som bør få mange lesere.

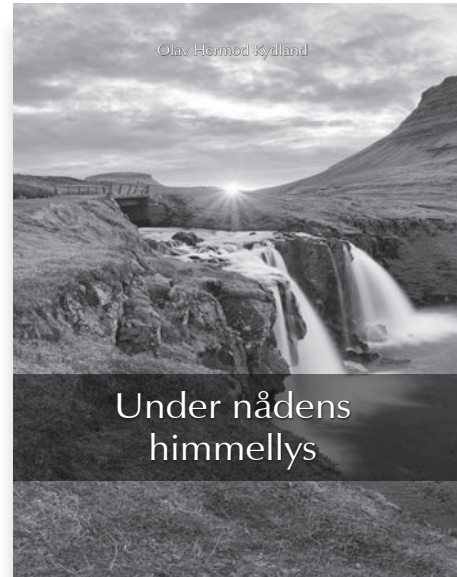
Boken er en samling av artikler og andakter som Olav Hermod Kydland har publisert i tidskriftet Bibelsk Tro og i den kristne dagspressen gjennom mange år. Slik sett representerer denne viktige boken forfatterens åndelige testamente til sin familie, medarbeidere, venner og det lavkirkelige bibeltro kristenfolket i Norge.

Det er et vidt spenn i artiklene og andaktene som viser Olav Hermod Kydlands klare syn på evangeliet om Jesus Kristus, hans omsorg for at den enkelte må få høre evangeliet og bli frelst og at de som hører Jesus Kristus til må ta enhver tanke til fange i lydighet mot Jesus Kristus.

Boken starter i samsvar med dens tittel, med et kapittel om Guds nåde og åpenbaring. Dette er meget oppbyggelig lesning. Nåden blir klart forkynt og synderen kalles til omvendelse. Alle som leser denne boken, vil få veien til frelse og evig liv klart og tydelig beskrevet. Olav Hermod Kydland er en trygg og troverdig veileder i livets aller viktigste spørsmål.

Forfatteren skriver selv at han fikk et nytt og avgjørende møte med Jesus Kristus som 16 åring, og at han helt fra da av har fått leve sitt liv under nådens himmellys. Det merkes gjennom hele boken.

Boken er delt opp i 12 kapitler der kapittel 9 og 12 skiller seg fra de andre. Kapittel 9 inneholder seks intervjuer med kristne personligheter som Olav Hermod Kydland har hatt kontakt med opp

gjennom årene. Kapittel 12 inneholder to sanger som er kjære for ham. De andre kapitlene er av oppbyggelig og veiledende art.

En god måte å spre denne dyrebare boken på er å gi den som gave. Den passer både frelste og ufrelste. Den skrevet på en så enkel, klar og lett-fattelig måte at den vil kunne nå inn til de aller fleste.

Forfatteren skriver at hans bønn for boken er at den kan bli til hjelp og trøst for den enkelte. Denne bønningen vil vi gjerne få slutte oss til. Vi som er venner og medarbeidere av Olav Hermod Kydland, vet at ingenting vil glede ham mer om noen finner frem til frelse og fred ved troen på Jesus Kristus gjennom å lese boken. Den nåden som forfatteren selv lever i, vil han av hjertet at andre skal få oppleve.

Boken minner oss også om den kampen og det kallet forfatteren har hatt til å forkynne Bibelens budskap inn i en tid der bibelske standpunkter har vært svært lite populære. Men forfatteren har villet være en vektor på muren i en syk og ond tid. Hans klare ord har vært til hjelp og veiledning for mange. Anmelderen er en av disse. For hans uredde kamp for sannheten i Guds Ord og evangeliet om Jesus Kristus, vil vi takke ham hjerteligst. Vi ønsker at hans klare hyrderøst må få lyde med kraft i enda mange år. □

Uttalelser om Skriften

AV FLERE FORFATTERE

Vi tar her med noen uttalelser om skriftsyn. I en tid da tvil og fornektelser lyder rundt en fra mange kanter, trenger vi den hjelp slike vitnesbyrd kan gi.

Augustin:

Dersom jeg kommer til et avsnitt som synes å være i konflikt med sannheten, tviler jeg ikke et øyeblikk på at det er avskriverne eller oversetterne som gjorde en feil eller at jeg ikke har forstått saken. Det ville være en synd å ha tvil angående feil hos apostlene og profetene.

Martin Luther:

”Skriften kan ikke feile” (XIX-1073). ”Det er umulig at Skriften skulle motsi seg selv. Det bare synes så for den vettløse og hardnakkede kritiker” (IX-336). Og da Luther kom til en uoverensstemmelse han ikke fant noen løsning på, sa han: ”Jeg avslutter saken med å bekrefte min uvitenhet, for det er bare Den Hellige Ånd som vet og forstår alle ting” (I-721).

David Hedegård:

For reformatorene og reformasjonskirkene var det selvsagt at Bibelen har ubetinget autoritet. Bibelen alene sier oss hva vi skal tro og hvordan vi skal leve. Og denne Bibelens autoritet har sin grunn i at den er Guds egen tale til mennesket. Skriftens autoritet er således i virkeligheten Guds egen autoritet. Å tro Skriften er å tro Gud, å adlyde Skriften er å adlyde Gud.

Hvorfra har man fått dette syn på Bibelen? For reformatorene er det, som nettopp nevnt, noe selvsagt. De forsøker aldri å bevise at Bibelen er Guds Ord, og de stiller ikke opp noen teorier om den sak. Det er også lett å se at denne innstilling til Bibelen ikke var noe nytt. For reformatorene var det hevet over enhver diskusjon at Kristi kirke alltid har betraktet Bibelen slik. (Om Bibelen)

Tormod Vågen:

Det syner seg alltid at dei menn og kvinner som fekk ei himmelsk kraft til å gjera ein innsats i Guds rike på jorda, trudde Guds Ord heilt. Eg kjenner nokre av dei vanskar som denne tru har å kjempa med. Men eg har og opplevd at Bibelens veg ”Gjennom tru skal vi skyne”, er åpen også i vår tid. Ei veik tru på Ordet føder eit veik liv! Ei barnsleg og sterk tru er vilkåret for kraft. (I Kongens nærleik)

Carl Fr. Wisløff:

For hvem kan fortelle meg med absolutt sikkerhet, hvilke områder i Bibelen som er uvesentlig?

Gud åpenbarte seg i historien, dvs. han grep inn og gjorde sine store gjerninger til menneskenes frelse til bestemt tid og sted. Ikke for intet taler vi om frelseshistorien, og med det mener vi den lange rekke avguddommelige handlinger fra fallets dag (1 M 3) til Jesu oppstandelse og Den Hellige Ånds komme. Bibelen forteller oss om alt dette. De hellige Guds menn forteller oss om det i skrifter som er blitt til under Åndens ledelse. Vi har ikke noe utgangspunkt for å dømme noe av det som feilaktig. (En grunn å stå på – en kurs å følge)

Olav Valen – Sendstad:

...Og så Bibelen. Den herligste av alle nådemidlene, bøkens bok, verdenslitteraturens perle.

Alle er vel fylt av begeistring for dens tale? Den blir vel flittig studert da? Vi vet at sannheten er en ganske annen.

Ingen bok skildrer menneskene mer, og ingen bok har de vel anvendt så mye kunst og flid på å få kritisert sønder og sammen, få redusert ad absurdum. Ved snesvis av universiteter verden over er såkalte ”religionsforskere” og ”teologiske vitenskapsmenn” opptatt med,

for offentlig betaling å kritisere Bibelen.

Og likevel står Bibelen der. Som et fjell i opprørt hav. Jo mer uviljens opprørte hav prøver å skylle over den og begrave den, desto renere og mer lutret reiser den seg som veiviser

for sjeler i havsnød. Underlige bok – skrevet med Guds finger! (Ordet og troen)

(Fra Bibelsk Tro nr. 1 – 1992) □

Leve med Jesus

AV HANS ERIK NISSEN

“Gud har sendt sin enbårne Sønn til verden, for at vi skal leve ved ham” (1 Joh 4,9).

En kristen skal leve ved Jesus.

Mange glemmer det. De fastholder at vi blir frelst ved ham, men etter det blir de opptatt av hva de skal være og gjøre som kristne. Når dette fyller sinn og tanke, kan nok fremdeles ord og meninger være riktige, men Jesus er ikke liv for hjertet.

På samme måte som kroppen din lever av daglig brød, lever ditt åndelige liv i kraft av Jesus. Brødet gir kroppen din varme, krefter og liv. Jesus gir ditt hjerte alt det hjertet trenger.

Det finnes mange trette kristne. Dette kan man ikke undre seg over. Hvordan skulle det være annerledes?

Vi er smittet av verdens ånd og tankegang. Det enkelte menneske kretser mer og mer om seg selv. Å virkeliggjøre seg selv er blitt målet for livet.

Kristendommen har Jesus som sentrum. Det er ikke meg, men ham alt dreier seg om.

Søker du ditt eget livs kilder, blir du mismodig. Du synes du har så lite å hente fra dem. Av og til er de fullstendig uttørret.

Det er noe helt annet å vende seg til Jesus. Fra ham springer livets flod ut. Drikk du av den, vil det stadig rinne strømmer av levende vann fra ditt indre.

Vi skal leve ved Jesus. Vi skal leve i kraft av ham. Du skal få tro alt det Guds ord sier. Den levende troen holder fast på det den tror. Den slipper det ikke. Den klynger seg til det.

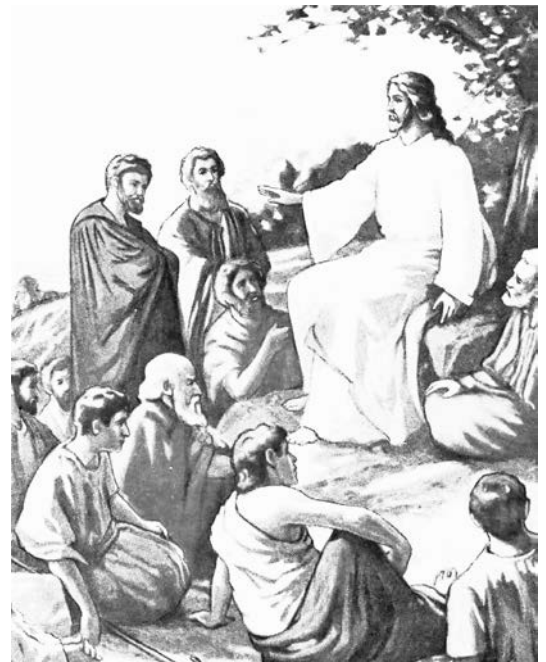
Guds ord sier at Jesus er min rettferdighet. Derfor er den urokkelig og uforgjengelig.

Guds ord sier at Jesus er min forløsning. Derfor er jeg forløst fra alt det som tynger, nager og binder.

Jesus er min hellighet. Derfor er jeg hellig, hvor syndig og uren jeg enn føler meg.

Gud vil at du skal leve i det du er i Jesus. Dette er veien til liv i overflod.

(“Ett er nødvendig”, 19. februar.) □

Det Gud tilgir, glemmer han også

AV HANS EDVARD WISLØFF

”Du skal kaste alle deres synder i havets dyp.”
Mika 7,19

Det Gud tilgir, glemmer han også. Han gjemmer ikke på tilgitt misgjerning. Den sannhet møter vi ofte i Bibelen. Deres synder skal han kaste i havets dyp, og det som er gjemt der, kommer aldri mer til syne.

Det er tider da fortidens synder tar gleden og freden fra en kristen. Vi har nok fått tilgivelse for dem, men minnene dukker opp igjen og ødelegger alt. Det er ikke alltid lett å hvile i troen på syndenes forlatelse.

I tider da minnene om fortids fall gjør en

urolig, er det usigelig godt å holde fast ved et ord som det Gud møter oss med i dag. Våre synder er kastet i havets dyp. Det har Gud gjort for Kristi blods skyld.

Så skal også vi få lov i Jesu navn å glemme det som ligger bak. Syndenes forlatelse er en fullkommen tilgivelse. Det som Gud har utslettet, skal ikke engang evigheten åpenbare. Derfor gir troen på syndenes forlatelse frimodighet og glede.

(“Stille stunder på veien hjem”, Luther Forlag A/S, 1. juni) □

Han lever nok ennu

Av Aage Samuelsen

1.

Han lever nok ennu, den gamle av dage.
Er god og allmechtig som fordim Han var.
Og alt hva Han giver, og alt hva Han tager
går ut på å hjelpe de barn som Han har.

2.

Han Israels skarer forsørget i ørk'nen.
Guds manna fra himmelen dagligen falt.
Av klippen Han åpnede vande i tørken,
og førte til Kanaan dem Han hadde kalt.

4.

Så kast all din omsorg på Ham som kan makte
Å hjelpe om bordet er blottet for brød.
Og synes Guds klokke å gå noe sakte,
så kommer nok hjelpen når størst er din nød.

Kor:

Han lutrer nok sine i ildprøvens luer.
Men aldri forlater Han noen av dem.
Så derfor – de trengsler hvorover du gruer
er nettopp velsignelser omkleddt, min venn.

3.

Fortrøst deg på Herren, din frelser og broder.
For Han har et hjerte som ømmes for deg.
Han giver jo dyrenes skarer dens føde.
Han kler jo hver blomst som du ser på din vei.

5.

Og løftet det lyder så herlig i Skriften:
Fortrøst deg til Herren, han omsorg bær.
Hos Herren, vår Gud, er der ingen omskiften.
Vårt håp er til Herren, vår Fader så kjær.

Kjenn din besøkelestid

AV CARL OLOF ROSENIUS

"Dette er dommen, at lyset er kommet til verden, og menneskene elsket mørket framfor lyset." Joh 3,19.

Da Jesus drog inn i Jerusalem for siste gang, gråt han over byen. Og han forkynte enda en gang den ugjenkallelige dom over denne byen. Men først forkynner han grunnen til denne dommen: *"Fordi du ikke kjente din besøkelestid."*

Vingårdsmennene hadde først på mange måter mishandlet de tjenere som husbonden hadde sendt ut. Men da han til slutt sendte sin sønn, sa de: *"Dette er arvingen. Kom, la oss slå ham i hjel."*

De som var innbudt til bryllupet lot ikke bare være å komme, men de grep endog tjenerne hans, hånet dem og slo dem i hjel. Da *"ble kongen harm, og sendte sine krigshærer ut og drepte disse manndrapere og satte ild på deres by"*.

Så lenge jødene lot seg refse av profetene og aktet på Ordet, selv om de syndet mot det, så lenge tuktet og oppdrog Herren dem som sine barn. Men da de ikke lenger ville høre hans røst, men kastet Ordet hans fra seg og til slutt grep fatt i hans elskede Sønn og forkastet hans forsoningsoffer, da var det ikke lenger noe offer tilbake for deres synder. Det som ventet dem da, var bare

den forferdelige dom og nidkjærhet som skal fortære alle Guds motstandere.

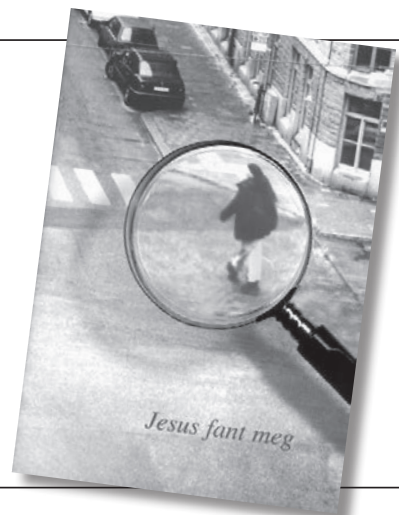
Derfor sier Herren: *"Dette er dommen"* – eller grunnen til fordømmelsen – *"at lyset er kommet til verden, og menneskene elsket mørket framfor lyset"*. Det er denne vantroen som fordømmer et menneske. Mennesket er uten unnskyldning fordi det kjenner lyset. Men det vil ikke la seg stanse av lyset og den formaning som det får av Gud. Det står imot og bedrøver Guds Hellige Ånd. *"De var gjenstridige og gjorde Den Hellige Ånd sorg."*

"Dersom vi dømte oss selv, ble vi ikke dømt," sier apostelen. Når et menneske lar seg stanse av Herrens røst, kjenner og erkjenner det sin synd. Det vil gjerne bli kvitt sin synd, men kjenner at det er avmektig og fortapt. Derfor søker det barmhjertighet og frelse i Kristus alene. Overfor et slikt menneske er Gud alltid tålmodig. Ja, *"som en far forbarmer seg over sine barn, forbarmer Herren seg over dem som frykter ham"*. Han tilrekner ikke det menneske noen synd og fordømmer det ikke. Han ser det i sin Sønn som et velbehagelig og elskelig barn.

Derfor sier også Herren, idet han sverger ved seg selv – han hadde jo ikke noen større å sverge ved: *"Så sant jeg lever, sier Herren, Israels"*

Støttefond for evangelisk arbeid og misjon

Stiftelsen På Bibelens Grunn
v/Edvard Jekteberg
Persokkrossen 3
4346 Hafrsfjord
Bankkontonr. 3201.59.73713
Vipps: 538699 mrk. Støttefondet

Gud, jeg har ikke behag i den ugudeliges død, men at den ugudelige vender om fra sin ferd og lever." "Jeg er Alfa og Omega, begynnelsen og enden. Jeg vil gi den tørste av livsens vannkilde uforskyldt." Hør! Uforskyldt! Du som leser disse majestetiske ord og kjenner at det er en levende, hellig og nidkjær Gud som taler til deg, fall straks ned for ham! Kjenn din besøkestid.

Står det ikke vel til med din sjel, og er du bundet av synden og fremmed for din Gud, så skynd deg til ham! Han roper jo: *"Kom, jeg vil tilgi alt! Bekjenn bare din misgjerning, at du har syndet mot Herren, din Gud. Og om dine synder er røde som blod, skal de likevel bli hvite som sne."* *"Du har ikke påkalt meg, så du gjorde deg møye for meg. Du har bare trettet meg med dine synder og voldt meg møye med dine misgjerninger. Jeg, jeg er den som utsletter dine misgjerninger for min skyld, og dine synder kommer jeg ikke i hu."*

Det er nåderike ord. Gud gi oss sin Ånds nåde, så vi kan tro og redde vår sjel!

Og dere som står i samfunn med Gud, gled dere over at dere har det rike som ikke skal bli rokket! I denne underlige tid gjærer alt. Og tiden er full av uro og uvisshet, og alle verdens riker vakler. Alle slags åndelige lærdomsvær frister hver eneste sjel til å forlate "det gamle budskap". Hvilken nåde er det ikke da å få helle sitt trette

hode til hans bryst som kaller seg "den gamle" og "evige Far", han som var, er og blir! Og hvilken nåde det er at hans ord viser klar veg i spørsmålet: Hvordan skal vi bli frelst? Gud være lovet at vi ikke trenger å være uvisse her!

La så ikke noe i verden bekymre deg. Det er bare dette ene som betyr noe: Å ha Guds vennskap og visshet om det evige liv. *"Tiden er kort. De som gråter, skal være som de som ikke gråter, og de som gleder seg, som de som ikke gleder seg, og de som kjøper, som de som ikke eier noe. For denne verdens skikkelse forgår."* – Snart har vi alle like meget. –

Salig er da alle de som har sin trøst i ham. Og hvilken trøst er det ikke allerede her i livet å vite i all motgang at det skal ikke hende meg noe – ikke et hår skal falle av mitt hode – uten at min Far har bestemt det! Det minste som gleder meg, er sendt av min Far. Det minste som gjør meg urolig og bedrøvet, er også sendt av min Far.

Det er bare denne visshet som kan gi hjertet fred i denne urolige verden. Derfor enda en gang: Fryd dere og vær glade, alle dere som stoler på Herren! Han er med oss alle dager inntil verdens ende.

("Husandaktsboka", 19. august. Lunde forlag)□

Godt tilbud

Bestill Bibelsk Tro for 2024.
I tillegg får du nr 5 og 6 av 2023.

Postboks 67, 4349 Bryne eller e-post:
btpost@bibelsk-tro.no

Sendes til:

Bibelsk Tro
Postboks 67
4349 Bryne

Betales: Se side 31

Navn: _____

Adr: _____

Kan også bestilles på Internett:
www.bibelsk-tro.no

Medarbeidere og skribenter i dette nummeret:

Carl Olof Rosenius (1816-1868)

Svensk vekkelsesforkynner og redaktør av "Pietisten."

Daniel W. Whittle (1840 - 1901)

Amerikansk salmedikter, evangelist og bibellærer

Guttorm Raen (1942-2005)

Misjonsskolen på Fjellhaug 1962-66. Teologisk embetseksamen i 1966. Studieopphold i USA og Tyskland. Misjonær i Japan 1967-83. Underviste flere år ved seminaret i Kobe. Medredaktør i Bibelsk Tro fra 1992 til sin død i 2005.

Hans Edvard Wisløff (1902-1969)

Prest, forfatter. Biskop i Sør-Hålogaland bespedømme 1959-1969.

Hans Erik Nissen (1938-2016)

Cand.theol. ved København Universitet

1965. Sogneprest i København 1966-70. Forstander ved Luthersk Missionsforenings Højskole, Hillerød, fra 1970-2003.

Johan Ludvig Conrad Allendorf (1693 - 1773)

Tysk prest og salmedikter

Jon Olav Østhus

Født på Fogn (Finnøy kommune) i 1953. Siviløkonom fra Norges Handelshøyskole i 1979. Ledende stilling i et internasjonalt oljeserviceselskap.

Kjell Skartveit

Født 1967 i Stavanger. Lektor med hovedfag i statsvitenskap, med fagene sosialøkonomi, bedrifts-økonomi og historie i tillegg. Underviser ved Wang Toppidrett i Stavanger.

Per Bergene Holm

Født 1964 i Larvik. Fjelltun bibelskole 1983/84. Mellomfag hebraisk 1987.

Teologisk embetseksamen 1988. Feltprest 1988-90. Grunnfag nordisk og historie 1989. Ped.sem. 1990. Lektor ved Kvitsund gymnas 1990-92. Rektor ved Bibelskolen på Fossnes fra 1992.

Per Haakonsen

Født i Bergen i 1942. Magister i statsvitenskap fra Universitetet i Oslo. Mellomfag i kristendom fra Menighetsfakultetet. Yrkespraksis fra Forsvarsdepartementet, Landbruksdepartementet og kommunal forvaltning. Kontorsjef ved Norges Landbrukshøgskole. Nå forfatter og foredragsholder på heltid. Utgitt tre bøker om Israel.

Øivind Andersen (1905-1994)

Cand. theol. 1931. Lærer og rektor ved Fjellhaug skoler i ca 45 år.

M Ø T E R

Bibelsk Tro – Skjæveland

Dag	Dato	Kl.	Taler/møte	
Lørdag	30. Sep.	18.00	Festsamvær. Dagfinn Natland.	Sang: Torvald Kjetilstad
Søndag	01. Okt.	11.00	Dagfinn Natland.	Sang: Torvald Kjetilstad
Onsdag	04. Okt.	19.30	Bibelgruppe	
Søndag	08. Okt.	11.00	Steinar Malmin.	DISM
Søndag	15. Okt.	11.00	Endre Østerhus.	Nattverd
Søndag	22. Okt.	11.00	Jakob Trodahl	
Søndag	29. Okt.	11.00	Kjrrl Dahlene	Flymisjonen
Onsdag	01. Nov.	19.30	Bibelgruppe.	
Søndag	05. Nov.	11.00	Terje Thorsen	
Søndag	12. Nov.	11.00	Ole Laurits Tønnesen	
Søndag	19. Nov.	11.00	Finn-Widar Knutzen	
Søndag	26. Nov.	11.00	Lorents Nord-Varhaug	

På nettstedet www.begynn.no finner du alltid oppdatert møteoversikt!

Et lite utvalg fra vårt utsalg:

Mot kveld

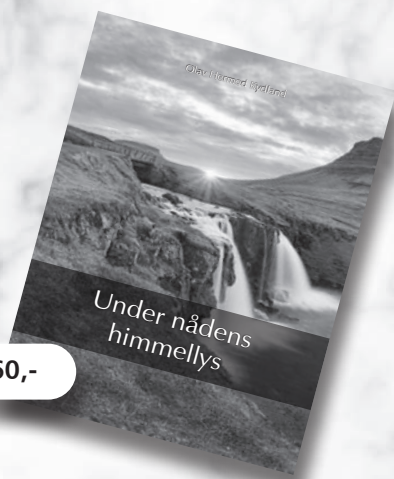
Undertittel: "Guds plan skal bli fullført."
Bok av Kristian Fagerli.

Kr 150,-

Under nådens himmellys

Bok av Olav Hermod Kydland.

Kr 160,-

Jesu kjærlighet

CD med sang av ungdomskoret Gledesbud fra Namsos. Utgitt på Basunen forlag.

Kr 200,-

Porto kommer i tillegg til de ulike priser på bøker og CD-er!

Bibelsk Tros kassettjeneste
Postboks 116, 4311 Hommersåk
E-post: olstocka@frisurf.no

Bankgironummer: 3290.07.77786

Det er enkelt å bestille via våre nettsider:

www.bibelsk-tro.no

Artikler, taler, litteratur og musikk

JESUS, DIN SØTE FORENING Å SMAKE

Av Johann Ludvig C. Allendorf 1712. Peder Jacobsen Hygom 1740.

1.

Jesus, din søte forening å smake
Lenges og trenges mitt hjerte og sinn;
Riv meg fra alt det meg holder tilbake,
Dra meg i deg, min begynnelse, inn!
Vis meg rett klarhet min avmakt og møye,
Vis meg fordervelsens avgrunn i meg,
At seg naturen til døden kan bøye,
Ånden alene må leve for deg!

2.

Styrk du meg kraftig i sjelen her inne,
At jeg kan kjenne hva Ånden formår!
Styr du min tunge og tankene mine,
Led meg og lokk meg så svak som jeg går!
Meg og hva mitt er, jeg gjerne vil miste
Når du alene i sjelen vil bo,
Og seg omsider på døren må liste
Alt som forstyrrer i hjertet min ro.

3.

Å, den som kunne det ene kun lære:
Ofre for deg med hjerte og hu!
Å, måtte Jesus mitt allting kun være,
Jeg er dessverre langt borte ennu!
Jesus, som gav meg et hørende øre,
Rekk meg til like din kraftige hånd,
At jeg heretter min vandring må føre
Rett som en kristen i hellighets ånd!

4.

Kjærligste Jesus, du må deg forbarme,
Skjul ikke evig ditt åsyn for meg,
Edleste rikdom for åndelig arme,
Fyll du mitt det uttømte hjerte med deg!
La meg i bokstavens vesen ei blive,
Som kun gjør utvortes ærbar og fin,
Ånden la loven i hjertet innskrive,
Så jeg i sannhet må kalle meg din!

5.

La meg, o Jesus, forgjeves ei bede,
Se dog hvor sjelen er hungrig og trett!
Vær dog, Immanuel, hos meg til stede,
Har jeg deg ene, så bliver jeg mett!
Du som har sagt: De vil ganske forsmekte
Dersom jeg hungrige bort lar dem gå;
Evide kjærlighet, kan du da nekte
Sjeler som hungrer, en smule å få?

6.

Nådigste Jesus, nu jeg vil meg binde,
Ved dine løfter, den trofaste pakt:
Hver den som beder og leter, skal finne!
Så har de sanndrue lepper jo sagt.
Jeg vil med kvinnen fra Kanaans egne
Rope i lengsel og aldri bli still
Før du på bønnen til slutning må tegne:
Amen, ja amen, deg skje som du vil!